

Stan prawny na 22.08.2010 r.

Rozporządzenie Rady (WE) Nr 338/97, obowiązuje od 1.06.1997 r., część artykułów od 3.03.1997 r.
Dziennik Urzędowy L 61, z dn. 3.03.1997 r., str. 1

zmiany:

zmienione Rozporządzeniem Komisji (WE) Nr 938/97, uzupełnienie aneksu, od 1.06.1997 r.
Dziennik Urzędowy L 140, z dn. 30.05.1997 r., str. 1

sprostowane
Dziennik Urzędowy L 298, z dn. 1.11.1997 r., str. 70

zmienione Rozporządzeniem Komisji (WE) Nr 2307/97, zmiany w aneksie, od 27.11.1997 r.
Dziennik Urzędowy L 325, z dn. 27.11.1997 r., str. 1

zmienione Rozporządzeniem Komisji (WE) Nr 2214/98, uzupełnienie aneksu, od 19.10.1998 r.
Dziennik Urzędowy L 279, z dn. 16.10.1998 r., str. 3

zmienione Rozporządzeniem Komisji (WE) Nr 1476/1999, uzupełnienie aneksu, od 29.04.1999 r.
Dziennik Urzędowy L 171, z dn. 7.07.1999 r., str. 5

zmienione Rozporządzeniem Komisji (WE) Nr 2724/2000, zastąpienie aneksów A, B, C, D, od 18.12.2000 r.
Dziennik Urzędowy L 320, z dn. 18.12.2000 r., str. 1

zmienione Rozporządzeniem Komisji (WE) Nr 1579/2001, uzupełnienie aneksu, od 5.08.2001 r.
Dziennik Urzędowy L 209, z dn. 2.08.2001 r., str. 14

zmienione Rozporządzeniem Komisji (WE) Nr 2476/2001, uzupełnienie aneksu, od 21.12.2001 r.
Dziennik Urzędowy L 334, z dn. 18.12.2001 r., str. 3

zmienione Rozporządzeniem Komisji (WE) Nr 1497/2003, zastąpienie aneksów A, B, C, D, od 30.08.2003 r.
Dziennik Urzędowy L 215, z dn. 27.08.2003 r., str. 3

zmienione Rozporządzeniem (WE) Nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady, zastąpienie art.18, od 20.11.2003 r.
Dziennik Urzędowy L 284, z dn. 31.10.2003 r., str. 1

zmienione Rozporządzeniem Komisji (WE) Nr 834/2004, zmiany w aneksie, od 19.05.2004 r.
Dziennik Urzędowy L 127, z dn. 29.04.2004 r., str. 40

zmienione Rozporządzeniem Komisji (WE) Nr 1332/2005, zastąpienie aneksów A, B, C, D, od 22.08.2005 r.
Dziennik Urzędowy L 215, z dn. 19.08.2005 r., str. 1

zmienione Rozporządzeniem Komisji (WE) Nr 318/2008, zastąpienie aneksów A, B, C, D, od 11.04.2008 r.
Dziennik Urzędowy L 95, z dn. 8.04.2008 r., str. 3

zmienione Rozporządzeniem (WE) Nr 398/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady, zmiana art.4 ust.6 i 7, art.5 ust.5 i 7, art.7 ust.1-4, art.8 ust.4, art.9 ust.6, art.11 ust.5, art.12 ust.4, art.15 ust.4 i 5, art.18 ust.3 i 4, art.19 ust.1-5, art.21 ust.3, od 10.06.2009 r.
Dziennik Urzędowy L 126, z dn. 21.05.2009 r., str. 5

zmienione Rozporządzeniem Komisji (WE) Nr 407/2009, zastąpienie aneksów A, B, C, D, od 22.05.2009 r.
Dziennik Urzędowy L 123, z dn. 19.05.2009 r., str. 3, sprost. Dziennik Urzędowy L 139, z dn. 5.06.2009 r., str. 35

zmienione Rozporządzeniem Komisji (WE) Nr 709/2010, zastąpienie aneksów A, B, C, D, od 15.08.2010 r.
Dziennik Urzędowy L 212, z dn. 12.08.2010 r., str. 1

wykonywane przez:

Rozporządzenie Komisji (WE) Nr [865/2006](#)
Dziennik Urzędowy L 166, z dn. 19.06.2006 r., str. 1

zmienione Rozporządzeniem Komisji (WE) Nr 100/2008, zmiany w treści rozporządzenia od 25.02.2008 r.
Dziennik Urzędowy L 325, z dn. 27.11.1997 r., str. 1

Rozporządzenie Komisji (WE) Nr [359/2009](#)
Dziennik Urzędowy L 110, z dn. 1.05.2009 r., str. 3

Uwaga zespołu redakcyjnego:

Z uwagi na ogromną ilość błędów jakie zawiera polskie wydanie RR338/97 posługujemy się własnym tłumaczeniem Rozporządzenia.

Zachowano w nim nazwę „[aneksy](#)”, aby uniknąć pomyłek z „[Załącznikami I, II, III](#)” do konwencji CITES.

Zespół www.cites.info.pl

www.cites.info.pl

*komentarze do Rozporządzenia Rady (WE) Nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r.
w sprawie ochrony gatunków dziko żyjących zwierząt i roślin poprzez regulację obrotu nimi*

www.cites.info.pl

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) Nr 338/97

z dnia 9 grudnia 1996 r.

w sprawie ochrony gatunków dziko żyjących zwierząt i roślin poprzez regulację obrotu nimi

Przypominamy, że zarówno w tym Rozporządzeniu Rady (WE) Nr 338/97 (zwanym dalej [RR338/97](#)), w Rozporządzeniu Komisji (WE) Nr 865/2006 (zwanym dalej [RK865/2006](#)), jak i w przepisach [CITES](#) wyraz „*trade*” powinien być tłumaczony jako „*obróć*”, a nie „*handel*”. Bynajmniej nie chodzi tutaj wyłącznie o operacje kupna-sprzedaży i dlatego należy używać słowa szerszego pojęcia.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

Mając na względzie Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności jego artykuł 130s ustęp 1,

Obecnie jest to art.175 Traktatu WE.

Mając na względzie propozycję Komisji ⁽¹⁾,

Mając na względzie opinię Komitetu ds. Gospodarczych i Społecznych ⁽²⁾,

Działając w zgodzie z trybem postępowania ustalonym w artykule 189c Traktatu ⁽³⁾,

Obecnie jest to art.252 Traktatu WE.

(1) Zważywszy, że Rozporządzenie (EWG) Nr 3626/82 ⁽⁴⁾ ma zastosowanie do Konwencji o Międzynarodowym Obrocie Zagrożonymi Gatunkami Dziko Żyjących Zwierząt i Roślin we Wspólnocie z mocą od 1 stycznia 1984 r.; zważywszy że celem Konwencji jest ochrona zagrożonych gatunków zwierząt i roślin poprzez kontrole międzynarodowego obrotu okazami tych gatunków;

RR(EWG)3626/82 było pierwszym rozporządzeniem wdrażającym postanowienia konwencji CITES jednolicie we wszystkich państwach członkowskich ówczesnej Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej.

(2) Zważywszy, że w celu udoskonalenia ochrony gatunków dziko żyjących zwierząt i roślin, które są zagrożone przez obrót lub jest wielce prawdopodobne, że są zagrożone, Rozporządzenie (EWG) Nr 3626/82 musi być zastąpione Rozporządzeniem biorącym pod uwagę wiedzę naukową zdobytą od czasu jego przyjęcia oraz aktualną strukturę obrotu; zważywszy ponadto, że zniesienie kontroli na wewnętrznych granicach wynikające z Jednolitego Rynku narzuca konieczność przyjęcia bardziej surowych środków kontroli obrotu na zewnętrznych granicach Wspólnoty, z dokumentami i towarami podlegającymi kontroli w urzędzie celnym tam, gdzie są one wprowadzane;

Wydanie RR(EWG)3626/82 wiązało się ściśle z wprowadzaniem w życie postanowień Układu z Schengen i znoszeniem kontroli granicznych w ruchu towarowym i osobowym pomiędzy państwami Wspólnoty.

(3) Zważywszy, że przepisy niniejszego Rozporządzenia nie przynoszą uszczerbku żadnym bardziej surowym środkom, które mogą być powzięte lub utrzymane przez Państwa Członkowskie zgodnie z Traktatem, w szczególności w odniesieniu do przetrzymywania okazów z gatunków objętych tymże Rozporządzeniem;

Wszędzie, gdzie w tym Rozporządzeniu jest mowa o „*Wspólnocie*”, oznacza to obecnie Unię Europejską.

(4) Zważywszy, że niezbędnym jest ustalenie obiektywnych kryteriów do ujmowania gatunków dziko żyjących zwierząt i roślin w aneksach niniejszego Rozporządzenia;

„*Bardziej surowe środki*” prawa krajowego muszą być zgodne z postanowieniami Traktatu!

(a wielu przepisom [Ustawy OP](#) można zarzucić niezgodność z Traktatem).

Te „*obiektywne kryteria*” ustalone w art.3 NIE SAŁ zgodne z kryteriami wypracowanymi przez CITES, co jest główną i pierwotną przyczyną braku zgodności prawa Unii Europejskiej i, szeroko rozumianych, przepisów CITES.

⁽¹⁾ Dz.Urz. Nr C 26, z dn. 3.02.1992 r., str. 1, oraz Dz.Urz. Nr C 131, z dn. 12.05.1994 r., str. 1.

⁽²⁾ Dz.Urz. Nr C 223, z dn. 31.08.1992 r., str. 19.

⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 1995 r. (Dz.Urz. Nr C 17, z dn. 22.01.1996 r., str. 430). Wspólne stanowisko Rady z dnia 26 lutego 1996 r. (Dz.Urz. Nr C 196, z dn. 6.07.1996 r., str. 58) oraz Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 września 1996 r. (Dz.Urz. Nr C 320, z dn. 28.10.1996 r.).

⁽⁴⁾ Dz.Urz. Nr L 384, z dn. 31.12.1982 r., str. 1. Rozporządzenie zmienione po raz ostatni Rozporządzeniem Komisji (WE) Nr 558/95 (Dz.Urz. Nr L 57, z dn. 15.03.1995 r., str. 1).

(5) Zważywszy, że wdrożenie niniejszego Rozporządzenia narzuca konieczność stosowania wspólnych warunków dla wydawania, użycia i okazywania dokumentów odnoszących się do zatwierdzania wprowadzania do Wspólnoty oraz eksportu lub reeksportu ze Wspólnoty okazów z gatunków objętych niniejszym Rozporządzeniem; zważywszy że niezbędnym jest ustalenie szczególnych przepisów odnoszących się do tranzytu okazów poprzez Wspólnotę;

(6) Zważywszy, że jest [rolą] organu administracyjnego Członkowskiego Państwa przeznaczenia, wspomaganego przez organ naukowy tego Państwa Członkowskiego oraz, tam gdzie to stosowne, biorącego pod uwagę wszelką opinię Grupy ds. Przeglądu Naukowego, aby decydował w sprawach wprowadzania okazów do Wspólnoty;

(7) Zważywszy, że niezbędnym jest, aby uzupełnić przepisy w sprawie reeksportu o tryb porozumiewania się, w celu ograniczania ryzyka [ich] naruszania;

(8) Zważywszy, że w celu zagwarantowania skutecznej ochrony gatunków dziko żyjących zwierząt i roślin, dodatkowe ograniczenia mogą być nałożone na wprowadzanie okazów do, oraz ich eksport ze Wspólnoty; zważywszy że, w odniesieniu do żywych okazów, ograniczenia te mogą być uzupełniane przez ograniczenia, na poziomie Wspólnotowym, w przetrzymywaniu lub przemieszczaniu takich okazów w obrębie Wspólnoty;

(9) Zważywszy, że niezbędnym jest ustalenie szczególnych przepisów mających zastosowanie do urodzonych w niewoli i hodowanych, albo sztucznie rozmnożonych okazów, do okazów stanowiących rzeczy osobiste lub składniki gospodarstwa domowego, oraz do nie-zarobkowych pożyczek, darów lub wymian pomiędzy zarejestrowanymi naukowcami i instytucjami naukowymi;

(10) Zważywszy, że istnieje potrzeba, w celu zapewnienia najszerzej możliwej ochrony dla gatunków objętych niniejszym Rozporządzeniem, aby ustalić przepisy dla kontrolowania obrotu i przemieszczania okazów w obrębie Wspólnoty, oraz warunki zapewnienia pomieszczeń dla okazów; zważywszy, że świadectwa wydawane na mocy niniejszego Rozporządzenia, które wnoszą wkład w kontrolowanie takich działalności, muszą rządzić się wspólnymi zasadami w sprawie ich wydawania, ważności oraz użycia;

(11) Zważywszy, że powinny być przedsięwzięte środki, aby ograniczyć do minimum niekorzystne skutki dla żywych okazów przewożonych do ich [miejsca] przeznaczenia, z lub w obrębie Wspólnoty;

(12) Zważywszy, że aby zapewnić skuteczne kontrole oraz ułatwić procedury celne, powinny być wyznaczone urzędy celne z wyszkolonym personelem odpowiedzialnym za prowadzenie niezbędnych formalności i odpowiadających im sprawdzeń, gdzie okazy są wprowadzane do Wspólnoty, w celu przydzielenia im zatwierdzonego przeznaczenia celnego lub użycia w rozumieniu Rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks

Wspólne (dla wszystkich państw członkowskich UE), warunki importu ustalono w art.4 RR338/97, warunki eksportu i reeksportu w art.5, warunki tranzytu okazów poprzez obszar Unii – w art.7 ust.2.

Kompetencje organu administracyjnego i organu naukowego, w sprawie importu okazów, ustalono jednoznacznie w art.4 RR338/97 (przepisy art.61 polskiej [Ustawy OP](#)) NIE SA w pełni zgodne z tymi przepisami unijnymi).

Patrz art.5 ust.5 RR338/97. Chodzi o to, że reeksport okazu może odbywać się poprzez inne państwo członkowskie UE niż to, do którego nastąpił wcześniej import tego okazu, na podstawie świadectwa reeksportu wydanego wtedy przez inny organ administracyjny niż ten, który wydał wcześniej zezwolenie importowe.

Generalnie, dotyczy to gatunków rodzimych (dziko żyjących w państwach członkowskich), które umieszczono w [aneksie A](#) nawet, jeśli nie są ujęte w [Załączniku I](#) CITES. Powoduje to rozbieżność między przepisami unijnymi (większe restrykcje) a postanowieniami CITES odnośnie zasad importu takich gatunków na obszar Unii i eksportu ich z jej obszaru. Dodatkowe ograniczenia „na poziomie Wspólnotowym” (czyli jednakowe we wszystkich państwach członkowskich UE) w przetrzymywaniu żywych okazów z takich gatunków i przemieszczaniu ich „w obrębie Wspólnoty” – patrz art.9 RR338/97.

Patrz art.7 RR338/97. Te sprawy regulowane są odpowiednimi rezolucjami Konferencji Stron CITES, a przepisy unijne NIE SA, niestety, w pełni zgodne z postanowieniami tych rezolucji.

Patrz art.8 i 9 RR338/97. Obrót okazami na obszarze Unii Europejskiej, zarówno w poszczególnych państwach członkowskich UE jak i pomiędzy tymi państwami, jest całkowicie wyłączony spod postanowień CITES na mocy [art.XIV](#) konwencji.

Patrz art.9 ust.5 RR338/97. W praktyce, zamiast tworzenia odrębnych przepisów unijnych stosuje się *Przepisy IATA nt. żywych zwierząt* oraz *Wytyczne CITES w sprawie przewożenia i przygotowania do wysyłki żywych, pozyskanych z natury zwierząt i roślin*.

Patrz art.12 RR338/97. W większości państw członkowskich UE są to te przejścia graniczne, na których istnieją posterunki granicznej kontroli weterynaryjnej i fitosanitarnej.

Celny ⁽⁵⁾, albo gdzie są one eksportowane lub reeksportowane ze Wspólnoty; zważywszy, że powinny być tam również udogodnienia techniczne dające rękojmię, że żywe okazy mają zapewnione odpowiednie pomieszczenia i opiekę;

(13) Zważywszy, że wdrożenie niniejszego Rozporządzenia wymaga również wyznaczenia organów administracyjnych i naukowych przez Państwa Członkowskie;

(14) Zważywszy, że jest prawdopodobnym, iż powiadomienie społeczeństwa i uczynienie go świadomym przepisów niniejszego Rozporządzenia, w szczególności w punktach przekraczania granicy, zachęci do stosowania się do tych przepisów;

(15) Zważywszy, że w celu zapewnienia skutecznego egzekwowania niniejszego Rozporządzenia, Państwa Członkowskie powinny ściśle nadzorować stosowanie się do jego przepisów oraz, w tym celu, ściśle współdziałać pomiędzy sobą nawzajem oraz z Komisją; zważywszy, że wymaga to udzielania informacji związanych z wdrażaniem niniejszego Rozporządzenia;

(16) Zważywszy, że nadzorowanie poziomów obrotu gatunkami dziko żyjących zwierząt i roślin objętych niniejszym Rozporządzeniem ma decydujące znaczenie dla oszacowania wpływów obrotu na stan zachowania gatunków; zważywszy, że szczegółowe sprawozdania roczne powinny być zredagowane we wspólnym formacie;

(17) Zważywszy, że w celu zagwarantowania stosowania się do niniejszego Rozporządzenia, ważnym jest aby Państwa Członkowskie nakładały sankcje za naruszenia w sposób, który jest zarówno wystarczający jak i stosowny do charakteru i ciężaru danego naruszenia;

(18) Zważywszy, że niezbędnym jest ustalenie Wspólnotowego trybu postępowania umożliwiającego wdrażanie postanowień i zmian aneksów niniejszego Rozporządzenia, żeby były przyjmowane w odpowiednim okresie [czasu]; zważywszy, że musi być utworzony Komitet, aby pozwoliło to na ściśle i skuteczne współdziałanie pomiędzy Państwami Członkowskimi a Komisją w tym zakresie;

(19) Zważywszy, że wielość biologicznych i ekologicznych aspektów, które mają być brane pod uwagę we wdrażaniu niniejszego Rozporządzenia wymaga utworzenia Grupy ds. Przeglądu Naukowego, której opinie będą przesyłane przez Komisję do Komitetu oraz ciał zarządzających Państw Członkowskich, aby pomóc im w podejmowaniu ich decyzji,

Patrz art.13 RR338/97. W wielu państwach członkowskich UE istnieją odrębne organy administracyjne wydające zezwolenia importowe oraz (re-)eksportowe CITES i organy administracyjne wydające inne „świadectwa” ważne wyłącznie na obszarze UE.

Patrz art.15 ust.1 zdanie drugie. W Polsce jak na razie to społeczeństwo samodzielnie się uświadamia dzięki różnym portalom internetowym... i przy okazji uświadamia też niektóre organy władzy...

Patrz art.14 oraz 15 RR338/97. Dodatkowo inne przepisy RR338/97 oraz [RK865/2006](#) uszczegóławiają, w jakich przypadkach państwa członkowskie UE mają konsultować się między sobą lub z Komisją przed wydaniem zezwolenia czy świadectwa.

Patrz art.15 ust.4. Państwa członkowskie UE przesyłają sprawozdania dotyczące wydanych i zrealizowanych zezwoleń i świadectw do Komisji Europejskiej, która następnie sporządza sprawozdanie zbiorcze i przesyła do Sekretariatu CITES.

Patrz art.16 RR338/97. Oraz nasze komentarze do przepisów karnych wprowadzonych w polskiej [Ustawie OP](#).

Patrz art.15 ust.5 RR338/97. W praktyce Komisja Europejska wprowadza zmiany do [aneksów](#) do RR338/97 z wielomiesięcznym opóźnieniem w stosunku do wejścia w życie zmian do Załączników CITES. Ta opieszałość jeszcze bardziej pogłębia niezgodności pomiędzy prawem unijnym a postanowieniami CITES.

Patrz art.17 RR338/97. W myśl tego przepisu Grupa ds. Przeglądu Naukowego ma oceniać przede wszystkim wpływ importu okazów spoza obszaru Unii Europejskiej na macierzyste populacje tych gatunków.

PRZYJĘŁA NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Przedmiotem niniejszego Rozporządzenia jest ochrona gatunków dziko żyjących zwierząt i roślin oraz zagwarantowanie ich zachowania poprzez regulowanie obrotu nimi, w zgodzie z następującymi [dalej] artykułami.

Niniejsze Rozporządzenie będzie stosowane zgodnie z celami, zasadami i postanowieniami Konwencji określonej w artykule 2.

Bardzo ważne stwierdzenie: regulowanie obrotu, a nie całkowity jego zakaz!

Uwaga: ten przepis wprowadza nadrzędność przepisów CITES, w tym Rezolucji Konferencji Stron, nad Rozporządzeniem (*sic* !)

⁽⁵⁾ Dz.Urz. Nr L 302, z dn. 19.10.1992 r., str. 1. Rozporządzenie zmienione po raz ostatni przez Akt Przystąpienia z 1994 r.

Artykuł 2

Definicje

Dla celów niniejszego Rozporządzenia:

- (a) „Komitet” oznaczać będzie Komitet ds. Obrotu Dzikimi Żyjącymi Zwierzętami i Roślinami, ustanowiony na mocy artykułu 18; Patrz art.18 RR338/97.
- (b) „Konwencja” oznaczać będzie Konwencję o Międzynarodowym Obrocie Zagrożonymi Gatunkami Dzikich Żyjących Zwierząt i Roślin (CITES); Przywołanie konwencji CITES.
- (c) „kraj pochodzenia” oznaczać będzie kraj, w którym okaz był wzięty z natury, wyhodowany w niewoli lub sztucznie rozmnożony; Krajem pochodzenia okazu nazywa się ten kraj, w którym pierwotny okaz (roślina lub zwierzę) został pozyskany nawet, gdy był następnie wywieziony do innego kraju i tam przetworzony w inny typ okazu (np. w produkt pochodny). Bywają jednak wyjątki od tej reguły, zwłaszcza gdy nie można ustalić pierwotnego „kraju pochodzenia” okazu, bo okaz stał się „okazem” podlegającym przepisom konwencji CITES dopiero po przewiezieniu go do innego państwa – patrz także [art.5a](#) RK865/2006 oraz część II rezolucji Konf.12.3(Rew.KS15).
- (d) „zgłoszenie importu” oznaczać będzie zgłoszenie oddawane przez importera lub jego pośrednika albo przedstawiciela, w chwili wprowadzania do Wspólnoty okazu z gatunku ujętego w aneksach C lub D, na formularzu zaleconym przez Komisję w zgodzie z trybem postępowania ustalonym w artykule 18. Wzór [zgłoszenia importu](#) zawiera załącznik ([aneks](#)) nr II do RK865/2006.
- (e) „sprowadzenie z morza” oznaczać będzie przywóz do Wspólnoty jakiegokolwiek okazu, który został pozyskany w, albo jest wprowadzany bezpośrednio ze środowiska morskiego, nie będącego pod jurysdykcją żadnego państwa, włączając w to przestrzeń powietrzną ponad morzem oraz dno morskie i grunt poniżej morza; Nieco szersza definicja niż w [art.I pkt\(e\)](#) konwencji CITES.
- (f) „wydawanie” oznaczać będzie ukończenie wszystkich postępowań związanych z przygotowaniem i nadaniem ważności zezwoleniu lub świadectwu oraz jego dostarczeniem do wnioskodawcy; Ta definicja wiąże się m.in. z [art.8 ust.3](#) RK865/2006, który wprowadza, zasadniczo, jednomiesięczny termin wydawania zezwoleń i świadectw.
- (g) „organ administracyjny” oznaczać będzie krajowy organ administracyjny wyznaczony, w przypadku Państwa Członkowskiego w zgodzie z artykułem 13 ustęp 1 punkt (a) lub, w przypadku kraju trzeciego [będącego] stroną Konwencji w zgodzie z artykułem IX Konwencji; W Polsce jest to Ministerstwo Środowiska (Departament Ochrony Przyrody), ale jego wyznaczenie jako organu administracyjnego CITES na gruncie przepisów ustawy o ochronie przyrody jest „nieco” wątpliwe. Patrz nasz komentarz do [art.61](#) Ustawy_OP.
- (h) „Członkowskie Państwo przeznaczenia” oznaczać będzie Członkowskie Państwo przeznaczenia wymienione w dokumencie użytym do eksportu lub reeksportu okazu; w wypadku sprowadzania z morza, będzie to oznaczać Państwo Członkowskie w granicach jurysdykcji którego położone jest miejsce przeznaczenia okazu; Potrzeba zdefiniowania „członkowskiego państwa przeznaczenia” wynika stąd, iż w obrocie okazami pomiędzy państwami członkowskimi UE konwencja CITES nie ma zastosowania: inne państwo członkowskie UE („członkowskie państwo przeznaczenia”) odpowiedzialna za import okazu na obszar Unii, a inne może odpowiadać za reeksport tego okazu z obszaru UE.
- (i) „oferowanie do sprzedaży” oznaczać będzie oferowanie do sprzedaży oraz wszelkie działanie, które może być zasadnie interpretowane jako takie, włączając w to ogłaszanie się lub przyczynianie się, aby było ogłoszone do sprzedaży oraz zaproszenie do pertraktacji; Definicja istotna zwłaszcza w kontekście ograniczenia swobody w zarobkowym wykorzystaniu okazów, o którym mowa w art.8 RR338/97 oraz wprowadzania kary za naruszenie tych przepisów (art.16 ust.1 lit.j RR338/97). Definicja ta pozostawia jednak podstawową wątpliwość: czy dotyczy ona wyłącznie posiadacza okazu, czy także wszelkich innych osób, które „przyczyniają się” do „oferowania do sprzedaży”?
- (j) „rzeczy osobiste i składniki gospodarstwa domowego” ozna-

Rezolucja Konf.13.7(Rew.KS14) CITES zawiera nieco

czać będą martwe okazy, ich części i produkty pochodne, które stanowią mienie osoby fizycznej, oraz które tworzą lub są przewidziane do stworzenia części jej zwykłych rzeczy i dobytku;

(k) „miejsce przeznaczenia” oznaczać będzie miejsce, w którym w chwili wprowadzania do Wspólnoty, przewidziane jest, że okazy będą, w zwykłych okolicznościach, przetrzymywane; w przypadku żywych okazów, powinno być to pierwsze miejsce, gdzie okazy są przewidziane do przetrzymywania, po jakimkolwiek okresie kwarantanny lub innego uwięzienia dla celów sprawdzeń sanitarnych i kontroli;

(l) „populacja” oznaczać będzie biologicznie lub geograficznie odmienną, całkowitą liczbę osobników;

(m) „głównie zarobkowe cele” oznaczać będą wszystkie cele, których aspekty niezarobkowe wyraźnie nie przeważają;

(n) „reeksport ze Wspólnoty” oznaczać będzie eksport ze Wspólnoty każdego okazu, który zastał uprzednio wprowadzony;

(o) „powtórne wprowadzenie do Wspólnoty” oznaczać będzie wprowadzenie do Wspólnoty każdego okazu, który został uprzednio wyeksportowany lub reeksportowany;

(p) „sprzedaż” oznaczać będzie wszelką formę sprzedaży. Dla celów niniejszego Rozporządzenia najem, handel wymienny lub zamiana będą uważane za sprzedaż; pokrewne wyrażenia będą interpretowane podobnie;

(q) „organ naukowy” oznaczać będzie organ naukowy wyznaczony, w przypadku Państwa Członkowskiego w zgodzie z artykułem 13 ustęp 1 punkt (b) lub, w przypadku kraju trzeciego [będącego] stroną Konwencji w zgodzie z artykułem IX Konwencji;

(r) „Grupa ds. Przeglądu Naukowego” oznaczać będzie ciało doradcze ustanowione na mocy artykułu 17;

(s) „gatunek” oznaczać będzie gatunek, podgatunek lub jego populację;

(t) „okaz” oznaczać będzie każde zwierzę lub roślinę, zarówno żywe jak i martwe, z gatunku zaszeregowanego w aneksach A do D, każdą ich część lub produkt pochodny zarówno zawierający się, jak i nie zawierający się w innych towarach, jak również wszelkie inne towary, które jak wynika z dołączonego dokumentu, opakowania, oznakowania lub etykiety albo z wszelkich innych okoliczności, stanowią lub zawierają części lub produkty pochodne zwierząt lub roślin z tych gatunków, chyba że takie części lub produkty pochodne są szczegółowo wyłączone spod [działania] przepisów niniejszego Rozporządzenia, albo spod [działania] przepisów odnoszących się do tego aneksu, w którym przedmiotowy gatunek jest zaszeregowany, w drodze wskazania na tę okoliczność w przedmiotowych aneksach.

Okaz będzie uważany za będący okazem z gatunku zaszeregowanego w aneksach A do D, jeżeli jest on zwierzęciem lub rośliną, lub stanowi część, albo jest [z nich] otrzymany, których co najmniej jeden z „rodziców” jest z gatunku tak wymienionego. W przypadkach, gdzie „rodzice” takiego zwierzęcia lub rośliny są z gatunków zaszeregowanych w różnych aneksach, lub z gatunków, z których tylko jeden jest zaszeregowany, będą miały zastosowanie przepisy bardziej restrykcyjnego aneksu. Jednakże, w przypadku okazów roślin mieszańcowych, jeżeli jeden z „rodziców” jest z gatunku zaszere-

owaną, obszerniejszą definicję.

Ta definicja wiąże się m.in. z art.4 RR338/97, uzyskanie zezwolenia importowego może być uzależnione od tego, że "przewidziane pomieszczenie dla żywego okazu w miejscu przeznaczenia jest odpowiednio wyposażone dla [jego] zachowania i należytej nad nim opieki".

Ta definicja musi być czytana razem definicją gatunku – lit.(s) poniżej.

Definicje „głównie zarobkowych celów” podaje Rezolucja Konf.5.10(Rew.KS15).

Powtórzenie definicji z [art.1 pkt\(d\)](#) konwencji CITES z tym, że reeksport okazu może nastąpić z innego państwa członkowskiego UE niż to, do którego wcześniej nastąpił import tego okazu.

Czyli import okazu, który już wcześniej przebywał na obszarze Unii Europejskiej. [Konwencja](#) CITES nie wyróżnia takiej kategorii importu.

Powstaje wątpliwość, czy darowizna (nieodpłatne przekazanie okazu) też mieści się w tej definicji „sprzedaży”?

W Polsce jest to Państwowa Rada Ochrony Przyrody, ale jej wyznaczenie jako organu naukowego CITES na gruncie przepisów ustawy o ochronie przyrody jest „nieco” wątpliwe. Patrz nasz komentarz do [art.61](#) Ustawy_OP.

Patrz art.17 RR338/97.

Ta definicja jest mniej więcej zgodna z definicją z [art.1 pkt\(a\)](#) konwencji CITES, jeżeli jest czytana razem z definicją populacji – lit.(l) powyżej.

Definicja ta nie jest w pełni zgodna z definicją zawartą w [art.1 pkt\(b\)](#) konwencji (definicja okazu według CITES jest nieco węższa).

Uwaga, o ile mieszańce gatunków zwierzęcych podlegają przepisom RR338/97 tak, jak „czyste” gatunki, o tyle większość mieszańców gatunków roślinnych jest spod działania tych przepisów wyłączona. Ta część definicji „okazu” powtarza częściowo postanowienia Rezolucji Konf.10.17(Rew.KS14) oraz Konf.11.11 (Rew.KS15).

Odnośnie mieszańców – patrz przypisy do [aneksów](#) do RR338/97, uwaga nr 10, mieszańce gatunków

regowanego w aneksie A, przepisy bardziej restrykcyjnego aneksu będą miały zastosowanie wyłącznie, jeżeli ten gatunek jest opatrzony przypisem na tę okoliczność w danym aneksie;

(u) „obróć” oznaczać będzie wprowadzenie do Wspólnoty, włączając w to sprowadzenie z morza, oraz eksport i reeksport z niej, jak również użycie, przewożenie oraz przeniesienie posiadania w granicach Wspólnoty, włączając w to granice Państwa Członkowskiego, okazów będących przedmiotem przepisów niniejszego Rozporządzenia;

(v) „tranzyt” oznaczać będzie przewóz okazów, pomiędzy dwoma punktami [położonymi] poza Wspólnotą poprzez terytorium Wspólnoty, które są wysyłane do znanego z nazwy (nazwiska) odbiorcy, i podczas którego jakkolwiek przerwa w przemieszczaniu powstaje wyłącznie z ustaleń wymuszonych przez tę formę ruchu;

(w) „obrobione okazy, które były uzyskane przeszło 50 lat wcześniej” oznaczać będą okazy, które były znacząco zmienione z ich naturalnego surowego stanu dla jubilerstwa, jako ozdoba, dzieło sztuki, przedmiot użytkowy lub instrumenty muzyczne przeszło 50 lat przed wejściem w życie niniejszego Rozporządzenia, oraz które zostały, w przekonaniu organu administracyjnego Państwa Członkowskiego którego to dotyczy, uzyskane w takich warunkach. Okazy takie będą uważane za obrobione wyłącznie, jeżeli znajdują się one wyraźnie w jednej z wyżej wymienionych kategorii oraz nie wymagają dalszego rzeźbienia, obróbki ręcznej lub maszynowej do osiągnięcia ich przeznaczenia;

(x) „sprawdzenia w chwili wprowadzania, eksportu, reeksportu oraz tranzytu” oznaczać będą sprawdzenia dokumentacyjne odnośnie świadectw, zezwoleń i zgłoszeń przewidzianych w niniejszym Rozporządzeniu oraz – w przypadkach, gdzie przepisy Wspólnoty tak stanowią lub w innych przypadkach poprzez reprezentatywne próbkowanie dostaw – badanie okazów, gdzie to stosowne z towarzyszeniem pobierania próbek w celu analizy lub bardziej szczegółowych sprawdzeń.

zwierzęcych, które mają w swoich poprzednich czterech pokoleniach w prostej linii jeden lub więcej okazów z gatunków ujętych w aneksie A lub B są traktowane tak jak pełne gatunki A lub B nawet, jeśli taki mieszaniec nie jest wymieniony w aneksach.

I dlatego proponujemy tłumaczyć „trade” używany w angielskich wydaniach przepisów UE i CITES jako „obróć” a nie jako „handel”. Jest to pojęcie znacznie szersze niż tylko kupno-sprzedaż.

Definicja „obrotu” dla potrzeb RR338/97 i RK865/2006 jest znacznie szersza od definicji z [art.1](#) konwencji, obejmuje m.in. działalność zarobkową z wykorzystaniem okazu na obszarze Unii, która nie podlega przepisom CITES.

Sprawy tranzytu okazów CITES reguluje Rezolucja Konf.9.7(Rew.KS15).

Zgodnie z [orzeczeniem ETS](#) (sprawa C-154/02) pod definicję „obrobionych okazów” podpadają też okazy wypchanych zwierząt.

To jest zakres kontroli celnej okazów wymagany przepisami RR338/97.

Artykuł 3

Zakres

1. Aneks A będzie zawierał:

(a) gatunki zaszerogowane w Załączniku I do Konwencji, wobec których Państwa Członkowskie nie wprowadziły zastrzeżenia;

(b) każdy gatunek:

(i) na który jest, lub może być, zapotrzebowanie dla wykorzystania we Wspólnocie lub dla międzynarodowego obrotu, i który jest albo zagrożony wymarciem, albo tak rzadki, że jakkolwiek poziom obrotu naraziłby na niebezpieczeństwo przetrwanie tego gatunku; lub

(ii) który należy do rodzaju, z którego większość gatunków, albo jest gatunkiem, z którego większość podgatunków, jest wymienionych w aneksie A w zgodzie z kryteriami [zawartymi] w punktach (a) lub (b) podpunkt (i), oraz którego wymienienie w tym aneksie jest niezbędne dla skutecznej ochrony tych taksonów.

Obecnie żaden z gatunków [Załącznika I](#) CITES nie jest objęty zastrzeżeniami państw członkowskich.

Ten przepis oraz następny dopuszczają umieszczenie w aneksie A także takich gatunków, które są ujęte w Załączniku II lub III CITES...

... a nawet takich gatunków, które w ogóle NIE SĄ ujęte w Załącznikach CITES!

2. Aneks B będzie zawierał:

(a) gatunki zaszerogowane w Załączniku II do Konwencji, inne niż te zaszerogowane w aneksie A, wobec których Państwa Członkowskie nie wprowadziły zastrzeżenia;

Obecnie żaden z gatunków [Załącznika II](#) CITES nie jest objęty zastrzeżeniami państw członkowskich.

(b) te gatunki zaszerogowane w Załączniku I do Konwencji, wobec których zastrzeżenie zostało wprowadzone;

Obecnie żaden z gatunków Załącznika I CITES nie jest objęty zastrzeżeniami państw członkowskich.

(c) każdy inny gatunek nie zaszerogowany w Załącznikach I lub II do Konwencji:

Ten przepis oraz następane dopuszczają umieszczenie w aneksie B także takich gatunków, które nie są ujęte w żadnym Załączniku CITES.

(i) który jest przedmiotem poziomów międzynarodowego obrotu, które mogłyby nie być możliwe do pogodzenia:

— z jego przetrwaniem lub z przetrwaniem populacji w pewnych krajach, lub

— z utrzymaniem całkowitej populacji na poziomie zgodnym z jego rolą w ekosystemach, w których on występuje:

albo

(ii) którego zaszerogowanie w tym aneksie, z powodu podobieństwa w wyglądzie do innych gatunków zaszerogowanych w aneksie A lub aneksie B, jest niezbędne w celu zapewnienia skuteczności kontroli obrotu okazami takich gatunków;

(d) gatunki, w odniesieniu do których zostało dowiedzione, iż wprowadzanie żywych okazów do naturalnych miejsc występowania we Wspólnocie stworzyłoby ekologiczne zagrożenie dla dziko żyjących gatunków zwierząt i roślin rodzimych dla Wspólnoty.

Wpisanie takich gatunków do aneksu B umożliwia nadzór nad ich wprowadzaniem do Wspólnoty poprzez konieczność ubiegania się o zezwolenie importowe, a w skrajnym przypadku zawieszenie importów (w aneksie [RK359/2009](#) uwzględniono cztery takie przypadki: *Oxyura jamaicensis*, *Chrysemys picta*, *Trachemys scripta elegans* oraz *Rana catesbeiana*).

3. Aneks C będzie zawierał:

(a) gatunki zaszerogowane w Załączniku III do Konwencji, inne niż te zaszerogowane w aneksach A lub B, wobec których Państwa Członkowskie nie wprowadziły zastrzeżenia;

Aneks C nie może zawierać gatunków nie-CITES-owych.

(b) te gatunki zaszerogowane w Załączniku II do Konwencji, wobec których zastrzeżenie zostało wprowadzone.

Obecnie żaden z gatunków Załącznika II CITES nie jest objęty zastrzeżeniami państw członkowskich.

4. Aneks D będzie zawierał:

(a) gatunki nie zaszerogowane w aneksach A do C, które są importowane do Wspólnoty w takich ilościach, że uzasadniają [ich] nadzorowanie;

Duży (ilościowo) import do Wspólnoty określonych gatunków nie-CITES-owych może stwarzać podstawy do niepokoju o los macierzystych populacji tych gatunków w krajach pochodzenia takich okazów.

(b) te gatunki zaszerogowane w Załączniku III do Konwencji, wobec których zastrzeżenie zostało wprowadzone.

Obecnie jest 7 takich gatunków Załącznika III CITES (3 z rodzaju *Vulpes* i 4 z rodzaju *Mustela*) objętych zastrzeżeniami państw członkowskich.

5. Tam, gdzie stan zachowania gatunków objętych niniejszym Rozporządzeniem uzasadnia ich ujęcie w jednym z Załączników do Konwencji, Państwa Członkowskie będą przyczyniać się do niezbędnych zmian.

To znaczy do działań na rzecz polepszenia stanu zachowania (głównie liczebności i/lub zasięgu terytorialnego) określonych gatunków lub populacji.

Artykuł 4

Wprowadzenie do Wspólnoty

1. Wprowadzanie do Wspólnoty okazów z gatunków zaszerogowanych w aneksie A będzie przedmiotem spełnienia niezbędnych sprawdzeń oraz uprzedniego okazania, w granicz-

Czyli import do Polski z państwa niebędącego w UE (np. z państw afrykańskich)

Dot. okazu INNEGO niż *wyhodowany w niewoli* lub *sztucznie rozmnożony* (source codes W oraz F, R): kontrola na granicy pierwszego państwa UE,

nym urzędzie celnym w miejscu wprowadzania, zezwolenia importowego wydanego przez organ administracyjny Członkowskiego Państwa przeznaczenia.

np. przewożąc okazy z Afryki samolotem z przesiadką w Amsterdamie, trzeba pokazać Holendrom polskie zezwolenie importowe CITES, tak jak przy bezpośrednim transporcie samolotem do Polski. (Uwaga – patrz także ust.7, można starać się, aby „odprawa wjazdowa do UE” w odbywała się w całości w Polsce, w pobliżu docelowego miejsca importu okazów).

Okazy z gatunków aneksu A *wyhodowane w niewoli* lub *sztucznie rozmnożone* (source codes: D, A, C) są traktowane jak okazy gatunków z aneksu B, czyli według ust.2 poniżej.

To zezwolenie importowe może być wydane tylko w zgodzie z ograniczeniami ustanowionymi dla wykonania ustępu 6 oraz kiedy zostały spełnione następujące warunki:

Chodzi o listę krajów, z których nie wolno sprowadzać określonych okazów do UE – [RK359/2009](#).

(a) właściwy organ naukowy, po rozważeniu jakiegokolwiek opinii Grupy ds. Przeglądu Naukowego, udzielił porady, iż to wprowadzenie do Wspólnoty:

Czyli, Państwowa Rada Ochrony Przyrody wydała opinię, że (...):

(i) nie miałyby szkodliwego wpływu na stan zachowania danego gatunku lub na zasięg terytorium zajmowanego przez związaną z tym populację tego gatunku;

Chodzi o populację „macierzystą” w państwie trzecim, z którego okaz jest importowany, a nie o tę, do której okaz ewentualnie będzie wprowadzony na terytorium Unii.

(ii) ma miejsce:

— w jednym z celów, o których mowa w artykule 8 ustęp 3 punkt (e), (f) oraz (g), lub

Czyli: (e) badania naukowe i biomedyczne (Purpose: S-scientific, M-biomedical), (f) do hodowli (Purpose: B-breeding in captivity), (g) badania naukowe, oświata (Purpose: S-scientific, E-educational).

Uwaga: ponowne wprowadzenie do środowiska (Purpose: N-reintroduction) nie mieści się w tym punkcie, musi być rozpatrywane w punkcie następnym, chyba żeby podciągnąć to pod „badania naukowe”.

— w innych celach, które nie są szkodliwe dla przetrwania gatunku, którego to dotyczy;

O tym, czy cel importu jest inny niż trzy wyżej wymienione decyduje PROP. Jeżeli cel jest jednym z tych trzech powyższych, to tego punktu się już nie rozpatruje.

(b) (i) wnioskodawca dostarcza udokumentowany dowód, że dane okazy zostały uzyskane w zgodzie z przepisami o ochronie przedmiotowego gatunku, który w przypadku importu z kraju trzeciego okazów z gatunku zaszerewanego w Załącznikach do Konwencji będzie zezwoleniem eksportowym lub świadectwem reeksportu, albo ich kopią, wydanym w zgodzie z Konwencją przez właściwy organ kraju eksportu lub reeksportu;

Czyli, trzeba dać do Min.Środ. kopię zezwolenia eksportowego lub świadectwa reeksportu CITES z państwa (re)eksportującego. Chodzi tu o dowód na uzyskanie okazów w zgodzie z przepisami państwa, z którego mają być one zaimportowane do UE.

(ii) jednakże, wydawanie zezwoleń importowych dla gatunków zaszerewanego w aneksie A w zgodzie z artykułem 3 ustęp 1 punkt (a) nie będzie wymagało takiego udokumentowanego dowodu, ale oryginał jakiegokolwiek takiego zezwolenia importowego będzie wstrzymany wnioskodawcy do czasu okazania zezwolenia eksportowego lub świadectwa reeksportu;

To dotyczy gatunków [Załącznika I](#) CITES, a nie tych, które choć są w Załączniku II lub III CITES zostały wpisane do aneksu A.

Zgodnie z [art. III](#) konwencji, dla okazów z Załącznika I CITES najpierw trzeba uzyskać unijne zezwolenie importowe, a dopiero po tym można starać się w kraju trzecim o zezwolenie eksportowe (dla wszystkich typów okazów) lub świadectwo reeksportu (dla okazów żywych). Aby jednak nie wydawać unijnego zezwolenia importowego bez gwarancji uzyskania dokumentów wywozowych w państwie trzecim, wnioskodawcy wydaje się tylko kopię nr 3 (zieloną) unijnego zezwolenia importowego. Oryginał i kopia nr 2 (żółta) zezwolenia importowego są wydawane wnioskodawcy dopiero, gdy może on udowodnić już uzyskanie dokumentów wywozowych w państwie trzecim.

(c) właściwy organ naukowy jest przekonany, że przewidziane pomieszczenie dla żywego okazu w miejscu przeznaczenia jest odpowiednio wyposażone dla [jego] zachowania i należytej nad nim opieki;

(d) organ administracyjny jest przekonany, że okaz ten nie ma być użyty do głównie zarobkowych celów;

(e) organ administracyjny jest przekonany, w następstwie porozumienia się z właściwym organem naukowym, że nie ma innych czynników wiążących się z zachowaniem tego gatunku, które stoją na przeszkodzie wydawaniu zezwolenia importowego, oraz

(f) w przypadku sprowadzaniu z morza, organ administracyjny jest przekonany, że każdy żywy okaz będzie tak przygotowany i wysłany, aby ograniczyć do minimum ryzyko zranienia, uszkodzenia na zdrowiu lub okrutnego traktowania.

2. Wprowadzanie do Wspólnoty okazów z gatunków zaszerogowanych w aneksie B będzie przedmiotem spełnienia niezbędnych sprawdzeń oraz uprzedniego okazania, w granicznym urzędzie celnym w miejscu wprowadzania, zezwolenia importowego wydanego przez organ administracyjny Członkowskiego Państwa przeznaczenia.

To zezwolenie importowe może być wydane tylko w zgodzie z ograniczeniami ustanowionymi dla wykonania ustępu 6 oraz kiedy:

(a) właściwy organ naukowy, po zbadaniu dostępnych danych i rozważeniu jakiegokolwiek opinii Grupy ds. Przeglądu Naukowego, jest zdania iż to wprowadzenie do Wspólnoty nie miałoby szkodliwego wpływu na stan zachowania danego gatunku lub na zasięg terytorium zajmowanego przez związaną z tym populację tego gatunku, biorąc pod uwagę aktualny lub przewidywany poziom obrotu. Opinia ta będzie ważna dla kolejnych importów tak długo, jak wyżej wymienione aspekty nie zmieniły się znacząco;

(b) wnioskodawca dostarcza udokumentowany dowód, że przewidziane pomieszczenie dla żywego okazu w miejscu przeznaczenia jest odpowiednio wyposażone dla [jego] zachowania i należytej nad nim opieki;

(c) warunki, o których mowa w ustępie 1 punkt (b) podpunkt (i), punkt (e) oraz (f) zostały spełnione.

3. Wprowadzanie do Wspólnoty okazów z gatunków zaszerogowanych w aneksie C będzie przedmiotem spełnienia niezbędnych sprawdzeń oraz uprzedniego okazania, w granicznym urzędzie celnym w miejscu wprowadzania, zgłoszenia importu, oraz:

(a) w przypadku eksportu z kraju wymienionego w odniesieniu do gatunku, którego to dotyczy, w aneksie C, wnioskodawca dostarczy udokumentowany dowód, w postaci zezwolenia eksportowego wydanego w zgodzie z Konwencją przez organ tego kraju, właściwy do tego celu, że dane okazy zostały

Czyli, Państwowa Rada Ochrony Przyrody jest przekonana, że (...)

Czyli, Min.Środ. (Departament Ochrony Przyrody) jest przekonany, że (...).

Definicja „głównie zarobkowych celów” podaje Rezolucja Konf.5.10(Rew.KS15).

Czyli, Min.Środ. (Departament Ochrony Przyrody) + PROP razem, są przekonani, że (...)

To w przypadku bezpośredniego importu okazu wyłowionego z morza, z wód międzynarodowych (poza wodami terytorialnymi i strefą gospodarczą jakiegokolwiek państwa) – raczej rzadki przypadek.

Dot. także okazów z gatunków aneksu A urodzonych w niewoli lub sztucznie rozmnożonych (source codes: D, A, C): kontrola na granicy pierwszego państwa UE, do którego wjeżdżają okazy z państwa trzeciego, ale pokazać trzeba zezwolenie importowe wydane w tym państwie UE, do którego docelowo mają trafić okazy. (Uwaga – patrz także ust.7, można starać się, aby „odprawa wjazdowa do UE” odbywała się w całości w Polsce, w pobliżu docelowego miejsca importu okazów).

Chodzi o listę krajów, z których nie wolno sprowadzać określonych okazów do UE – [RK359/2009](#).

To znowu PROP. Istotna jest druga część tego punktu: Jak raz PROP zaopiniuje, że „wprowadzenie do Wspólnoty (import) nie ma szkodliwego wpływu”, to jest to opinia ważna także na następne wnioski, dopóki „aspekty nie zmieniły się znacząco”.

Rozważania dotyczą populacji „macierzystej” w państwie trzecim (eksportującym lub reeksportującym te okazy) !

Hm, trudno ocenić, co autorzy mieli na myśli – fotografię? Ministerstwo Środowiska, na podstawie [art.61 ust.3](#) Ustawy_OP żąda opinii weterynarza.

Czyli jednocześnie: (b) (i) – jest zezwolenie eksportowe lub świadectwo reeksportu, albo jego kopia, wydane w państwie spoza UE; (e) Min.Środ. (Dep. Ochrony Przyrody) + PROP razem są przekonane, że nie ma przeszkód; (f) wylawianie z morza – zapewnione odpowiednie warunki przewozu dla żywych okazów.

Uwaga, w przypadku importu do Unii (w tym do Polski) okazów z aneksu C zezwolenie Min.Środ. NIE JEST wymagane, importer samodzielnie wypełnia [formularz „zgłoszenia importu”](#) (patrz – [art. 24 i 25](#) RK865/2006) i pokazuje na granicy Unii.

Czyli trzeba dać do kontroli granicznej oprócz „zgłoszenia importu” także oryginał zezwolenia eksportowego CITES z państwa eksportującego. Chodzi tu o dowód na wywiezienie okazów w zgodzie z przepisami państwa, które zażądało wpisania

- uzyskane w zgodzie z krajowymi przepisami o zachowaniu przedmiotowego gatunku; albo
- (b) w przypadku eksportu z kraju nie wymienionego w odniesieniu do gatunku, którego to dotyczy, w aneksie C, lub reeksportu z jakiegokolwiek kraju, wnioskodawca okaże zezwolenie eksportowe, świadectwo reeksportu albo świadectwo pochodzenia wydane w zgodzie z Konwencją przez organ eksportującego lub reeksportującego kraju, właściwy do tego celu.
4. Wprowadzanie do Wspólnoty okazów z gatunków wymienionych w aneksie D będzie przedmiotem spełnienia niezbędnych sprawdzeń oraz uprzedniego okazania zgłoszenia importu w granicznym urzędzie celnym w miejscu wprowadzania.
5. Warunki dla wydawania zezwolenia importowego, jakie omówiono w ustępie 1 punkt (a) oraz (d) i w ustępie 2 punkt (a), (b) oraz (c) nie będą miały zastosowania do okazów, dla których wnioskodawca dostarcza udokumentowany dowód:
- (a) że zostały one uprzednio zgodnie z prawem wprowadzone do Wspólnoty lub w [niej] pozyskane oraz, że są one zmienione lub nie, będąc ponownie wprowadzane do Wspólnoty; albo
- (b) że są one obrobionymi okazami, które były uzyskane przeszło 50 lat wcześniej.
6. W porozumieniu z krajami pochodzenia, których to dotyczy, w zgodzie z trybem postępowania prawodawczego, o którym mowa w artykule 18 ustęp 2, oraz biorąc pod uwagę wszelką opinię Grupy ds. Przeglądu Naukowego, Komisja może ustanowić ogólne ograniczenia, albo ograniczenia odnoszące się do pewnych krajów pochodzenia, we wprowadzaniu do Wspólnoty:
- (a) na podstawie warunków, o których mowa w ustępie 1 punkt (a) podpunkt (i) albo punkt (e), okazów z gatunków zaszeregowanych w aneksie A;
- (b) na podstawie warunków, o których mowa w ustępie 1 punkt (e) albo ustęp 2 punkt (a), okazów z gatunków zaszeregowanych w aneksie B; oraz
- (c) żywych okazów z gatunków zaszeregowanych w aneksie B, które mają wysoki odsetek śmiertelności podczas wysyłki, lub dla których zostało wywiezione, że jest mało prawdopodobne, aby przeżyły w niewoli w możliwej do uznania proporcji ich potencjalnej długości życia; albo
- (d) żywych okazów z gatunków, dla których zostało wywiezione, że ich wprowadzanie do środowiska przyrodniczego
- danego gatunku do [Załącznika III](#) CITES.
- W przypadku importu okazów aneksu C z państwa innego niż to, które zażądało wpisania danego gatunku do Załącznika III CITES, do „zgłoszenia importu” należy dołączyć oryginał odpowiednich dokumentów wywozowych CITES.
- Uwaga, w przypadku importu do Unii (w tym do Polski) okazów z aneksu D zezwolenie Min.Środ. NIE JEST wymagane, importer samodzielnie wypełnia [formularz „zgłoszenia importu”](#) (patrz – [art. 24 i 25](#) RK865/2006) i pokazuje na granicy Unii, bez dodatkowych dokumentów wywozowych z państwa (re)eksportu.
- Jest to ułatwienie (zmniejszenie wymagań) wobec okazów, które przebywały już kiedyś na terytorium UE (pewien rodzaj „ochrony praw nabytych”) lub są na tyle „stare”, że obrót nimi nie ma większego wpływu na aktualne populacje gatunków CITES.
- To odnosi się do okazów, które już kiedyś były na terytorium Unii, potem je wywiezione, a teraz znowu są importowane.
- Zgodnie z [orzeczeniem ETS](#) (sprawa C-154/02):
- pod definicję „obrobionych okazów” podpadają też okazy wypchanych zwierząt.
 - chodzi tu o fakt pierwszego nabycia okazu, nie o obecnego właściciela.
- Uwaga, 50 lat liczy się wstecz od daty wejścia w życie RR338/97 (1997 rok).
- Chodzi o listę krajów, z których nie wolno sprowadzać określonych okazów do UE zawartą w [RK359/2009](#) (litera a, b, c lub d z prawej strony listy okazów wskazuje jeden z niżej wymienionych powodów zawieszenia ich importu do UE).
- Zmiana wprowadzona przez RR398/2009 sprecyzowała odniesienie do art. 18 ust.2 (zwykle postępowanie prawodawcze Komisji bez kontroli parlamentu i Rady UE).*
- Czyli, pkt (a) (i) – import określonych okazów „*miałby szkodliwy wpływ*” na dany gatunek lub określoną jego populację, lub pkt (e) – istnieją „*inne czynniki wiążące się z zachowaniem tego gatunku, które stoją na przeszkodzie wydaniu zezwolenia importowego*”.
- Czyli, ust.1 pkt (e) – istnieją „*inne czynniki wiążące się z zachowaniem tego gatunku, które stoją na przeszkodzie wydaniu zezwolenia importowego*”, lub ust.2 pkt (a) – import określonych okazów „*miałby szkodliwy wpływ*” na dany gatunek lub określoną jego populację „*biorąc pod uwagę aktualny lub przewidywany poziom obrotu*”.
- Czyli, względy humanitarnego traktowania żywych okazów.
- Czyli, względy ochrony europejskich, rodzimych gatunków (w aneksie [RK359/2009](#) uwzględniono cztery

Wspólnoty przedstawia ekologiczne zagrożenie dla dziko żyjących gatunków zwierząt i roślin rodzimych dla Wspólnoty.

Komisja będzie, na zasadzie kwartalnej, ogłaszać wykaz takich ograniczeń, jeżeli [są] jakiegokolwiek, w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

7. Tam, gdzie szczególne przypadki przeładunku, przenoszenia lotniczego lub przewozu kolejowego występują w następstwie wprowadzenia do Wspólnoty, odstępstwa od wypełnienia sprawdzeń oraz okazań dokumentów importowych w granicznym urzędzie celnym w miejscu wprowadzania, o których mowa w ustępach 1 do 4, będą przyznawane przez Komisję w celu dozwoleń, aby takie sprawdzenia i okazania były czynione w innym urzędzie celnym, wyznaczonym w zgodzie z artykułem 12 ustęp 1.

Środki te, przeznaczone do zmiany tych elementów niniejszego Rozporządzenia, które nie są zasadnicze poprzez jego uzupełnienie, będą przyjmowane w zgodzie z trybem postępowania prawodawczego pod kontrolą, o którym mowa w artykule 18 ustęp 3.

takie przypadki: *Oxyura jamaicensis*, *Chrysemys picta*, *Trachemys scripta elegans* oraz *Rana catesbeiana*).

W praktyce nie częściej niż raz do roku.

Chodzi o to, żeby kontrolę celną robić nie na przejściu na zewnętrznej granicy Unii, ale w urzędzie celnym w pobliżu miejsca przeznaczenia przesyłki. Np. okazy przylatują samolotem z Ameryki Płd. do Frankfurtu, tam są przeładowane do następnego samolotu, a kontrola celna i kontrola dokumentów CITES dopiero na Okęciu w Warszawie. (patrz [art.53](#) RK865/2006).

Zmiana wprowadzona przez RR398/2009 sprecyzowała odniesienie do art.18 ust.3 (postępowanie prawodawcze Komisji pod kontrolą parlamentu i Rady UE).

Artykuł 5

Eksport lub reeksport ze Wspólnoty

1. Eksport lub reeksport ze Wspólnoty okazów z gatunków zaszeregowanych w aneksie A będzie przedmiotem spełnienia niezbędnych sprawdzeń oraz uprzedniego okazania, w granicznym urzędzie celnym w którym formalności eksportowe są kończone, zezwolenie eksportowe lub świadectwo reeksportu wydane przez organ administracyjny Państwa Członkowskiego, w którym okazy te są umiejscowione.

2. Zezwolenie eksportowe dla okazów z gatunków zaszeregowanych w aneksie A może być wydane wyłącznie, kiedy następujące warunki zostały spełnione:

(a) właściwy organ naukowy udzielił porady na piśmie, iż pojmnięcie w niewolę lub zebranie do kolekcji danych okazów w naturze, albo ich eksport nie będzie mieć szkodliwego wpływu na stan zachowania danego gatunku lub na zasięg terytorium zajmowanego przez związaną z tym populację tego gatunku;

(b) wnioskodawca dostarcza udokumentowany dowód, że okazy te zostały uzyskane w zgodzie z [pozostającymi] w mocy przepisami o ochronie rozpatrywanego gatunku; tam gdzie wniosek jest składany do Państwa Członkowskiego innego niż

Czyli wywóz okazów z Polski do państwa nie będącego członkiem Unii Europejskiej (np. do USA).

EKSPORT, to pierwszy wywóz poza terytorium UE okazów pochodzących z któregośkolwiek państwa członkowskiego UE, niezależnie od tego czy wniosek o zezwolenie eksportowe złożono w państwie pochodzenia okazu, czy w innym państwie członkowskim.

REEKSPORT, to wywóz okazów, które były wcześniej zaimportowane do któregośkolwiek z państw UE, niezależnie od tego, czy wniosek o świadectwo reeksportu złożono w państwie pochodzenia okazu, czy w innym państwie członkowskim, czy też krajem pochodzenia okazu jest państwo trzecie (nie będące państwem członkowskim UE).

Okazy z gatunków aneksu A *urodzone w niewoli* lub *sztucznie rozmnożone* (source codes: D, C, A) traktuje się jak okazy z aneksu B – patrz ustęp 4.

Właściwość organu administracyjnego określa położenie okazów a nie siedziby wnioskodawcy. Okazy mogą być przetrzymywane w jednym państwie UE (i tam należy złożyć wniosek o zezwolenie eksportowe lub świadectwo reeksportu) a wnioskodawca może mieć siedzibę (miejsce zamieszkania) w innym państwie członkowskim.

Wszystkie cztery warunki (a, b, c, d) muszą być spełnione łącznie.

Chodzi o populację „macierzystą” w państwie członkowskim UE, z którego okaz pochodzi, a nie o tę, do której okaz ewentualnie będzie wprowadzony w państwie trzecim.

Chodzi tu o świadectwo „pochodzenia okazu” (do użytku wyłącznie na terytorium UE) opisane w [art. 47](#) RK865/2006 i używane także do innych celów.

Członkowskie Państwo pochodzenia, taki udokumentowany dowód będzie dostarczany za pomocą świadectwa stwierdzającego, że okaz ten był wzięty z natury w zgodzie z przepisami [pozostającymi] w mocy na jego terytorium;

(c) organ administracyjny jest przekonany, że:

(i) każdy żywy okaz będzie tak przygotowany i wysłany, aby ograniczyć do minimum ryzyko zranienia, uszczerbku na zdrowiu lub okrutnego traktowania; oraz

(ii) — okazy z gatunków nie wymienionych w aneksie I do Konwencji nie będą użyte do głównie zarobkowych celów, albo

— w przypadku eksportu do państwa będącego stroną Konwencji okazów z gatunków, o których mowa w artykule 3 ustęp 1 punkt (a) niniejszego Rozporządzenia, zostało wydane zezwolenie importowe;

oraz

(d) organ administracyjny Państwa Członkowskiego jest przekonany, w następstwie porozumienia się z właściwym organem naukowym, że nie ma innych czynników wiążących się z zachowaniem tego gatunku, które stoją na przeszkodzie wydawaniu zezwolenia eksportowego.

3. Świadectwo reeksportu może być wydane wyłącznie, kiedy warunki o których mowa w ustępie 2 punkty (c) i (d), zostały spełnione oraz kiedy wnioskodawca dostarcza udokumentowany dowód, iż okazy te:

(a) były wprowadzone do Wspólnoty w zgodzie z przepisami niniejszego Rozporządzenia;

(b) jeżeli [były] wprowadzone do Wspólnoty przed wejściem w życie niniejszego Rozporządzenia, były wprowadzone w zgodzie z przepisami Rozporządzenia (EWG) Nr 3626/82; lub

(c) jeżeli [były] wprowadzone do Wspólnoty przed rokiem 1984, [były] wprowadzone do międzynarodowego obrotu w zgodzie z postanowieniami Konwencji; albo

(d) były wprowadzone zgodnie z prawem na terytorium Państwa Członkowskiego zanim przepisy Rozporządzeń, o których mowa w punktach (a) oraz (b), albo [postanowienia] Konwencji stały się stosowalne do nich, lub stały się stosowalne w tym Państwie Członkowskim.

4. Eksport i reeksport ze Wspólnoty okazów z gatunków zaszerogowanych w aneksach B i C będzie przedmiotem spełnienia niezbędnych sprawdzeń oraz uprzedniego okazania, w granicznym urzędzie celnym w którym formalności

Czyli, Min.Środ. (Departament Ochrony Przyrody) jest przekonany, że (...).

W praktyce, w celu wypełnienia tego warunku wpisuje się do zezwolenia uzależnienie jego ważności od spełnienia przepisów IATA (przy przewozie żywych okazów drogą lotniczą) lub inne stosowne zastrzeżenia.

W oryginalnym angielskim wydaniu RR338/97 błędnie nazwano załącznik konwencji „*aneksem*” („*annex*” – podczas gdy prawidłową nazwą jest „*appendix*”)

Definicje „*głównie zarobkowych celów*” podaje Rezolucja Konf.5.10(Rew.KS15).

Dot. okazów z gatunków Załącznika I CITES, dla których najpierw należy uzyskać zezwolenie importowe w państwie trzecim, a dopiero potem starać się o unijne zezwolenie eksportowe.

Czyli, Min.Środ. (Departament Ochrony Przyrody) + PROP razem, są przekonani, że (...).

Czyli, pkt (c) – odpowiednie warunki przewożenia żywych okazów, okazy z gatunków Załącznika I CITES mogą być reeksportowane wyłącznie w celach niezarobkowych, po uprzednim uzyskaniu zezwolenia importowego państwa trzeciego, pkt (d) – „*nie ma innych czynników wiążących się z zachowaniem tego gatunku, które stoją na przeszkodzie*” wydaniu świadectwa reeksportu.

Dowodem tym jest świadectwo „pochodzenia okazu” (do użytku wyłącznie na terytorium UE) opisane w [art.47](#) RK865/2006 i używane także do innych celów, zaświadczające, że: (...).

Czyli na podstawie zezwolenia importowego lub zgłoszenia importu (chyba, że okazy te były zwolnione z tego obowiązku, np. jako rzeczy osobiste).

To rozporządzenie obowiązywało przed wejściem w życie RR338/97.

Przed wejściem w życie RR(EWG)3626/82, obrót okazami CITES był regulowany przepisami krajowymi ówczesnych państw członkowskich EWG.

Dot. okazów sprowadzonych do Polski lub nabytych w Polsce przed 1 maja 2004 r. (bo dopiero od tej daty obowiązują u nas, teoretycznie, przepisy UE), albo przed ujęciem danego gatunku w którymś z aneksów RR338/97 albo RR(EWG)3626/82 lub Załączniku CITES.

Właściwość organu administracyjnego określa położenie okazów a nie siedziby wnioskodawcy. Okazy mogą być przetrzymywane w jednym państwie UE (i tam należy złożyć wniosek o zezwolenie eksport-

eksportowe są kończone, zezwolenia eksportowego lub świadectwa reeksportu wydanego przez organ administracyjny Państwa Członkowskiego, na którego terytorium okazy te są umiejscowione.

Zezwolenie eksportowe może być wydane wyłącznie, kiedy warunki, o których mowa w ustępie 2 punkty (a), (b), (c) podpunkt (i) oraz punkt (d), zostały spełnione.

Świadectwo reeksportu może być wydane wyłącznie, kiedy warunki, o których mowa w ustępie 2 punkt (c) podpunkt (i) oraz punkt (d), i w ustępie 3 punkty (a) do (d), zostały spełnione.

5. Tam, gdzie wniosek o świadectwo reeksportu dotyczy okazów wprowadzonych do Wspólnoty na mocy zezwolenia importowego wydanego przez inne Państwo Członkowskie, organ administracyjny musi wpraw porozumieć się z organem administracyjnym, który wydał to zezwolenie. Tryby porozumiewania się oraz przypadki, w których porozumienie się jest niezbędne, będą ustanowione przez Komisję. Środki te, przeznaczone do zmiany tych elementów niniejszego Rozporządzenia, które nie są zasadnicze, poprzez jego uzupełnienie, będą przyjmowane w zgodzie z trybem postępowania prawodawczego pod kontrolą, o którym mowa w artykule 18 ustęp 3.

6. Warunki dla wydawania zezwolenia eksportowego lub świadectwa reeksportu, o których mowa w ustępie 2 punkty (a) oraz (c) podpunkt (ii) nie będą miały zastosowania do:

(i) obrobionych okazów, które były uzyskane przeszło 50 lat wcześniej; lub

owe lub świadectwo reeksportu) a wnioskodawca może mieć siedzibę (miejsce zamieszkania) w innym.

Dot. również okazów z gatunków aneksu A wyhodowanych w niewoli lub sztucznie rozmnożonych (source codes: D, A, C).

Uwaga: eksport i reeksport okazów z aneksu D nie podlega przepisom tego Rozporządzenia.

Czyli, kiedy:

pkt (a) – zdaniem PROP eksport nie będzie miał szkodliwego wpływu na unijne populacje danego gatunku,

pkt (b) – istnieje dowód „legalności” pochodzenia okazów,

pkt (c) (i) – są odpowiednie opakowania transportowe, oraz pkt (d) – PROP i Min.Środ. uznają, że „nie ma innych czynników wiążących się z zachowaniem tego gatunku, które stoją na przeszkodzie”.

Czyli, kiedy:

ust.2 pkt (c) (i) – są odpowiednie opakowania transportowe,

ust.2 pkt (d) – PROP i Min.Środ. uznają, że „nie ma innych czynników wiążących się z zachowaniem tego gatunku, które stoją na przeszkodzie”,

ust.3 pkt (a), (b) i (c) – okazy były zaimportowane zgodnie z przepisami Rozporządzeń (WE) lub (EWG) albo przepisami konwencji CITES obowiązującymi w państwach członkowskich UE w chwili ich sprowadzania,

albo ust.3 pkt (d) – były zaimportowane, zanim takie przepisy zaczęły w danym państwie członkowskim obowiązywać – dotyczy to wszystkich okazów sprowadzonych zgodnie z polskimi przepisami i konwencją CITES do Polski przed 1 maja 2004 r.

Dot. okazów przywiezionych do Polski czy to przed 1 maja 2004 r., czy po tej dacie, które były wcześniej zaimportowane do innego z państw członkowskich Unii / Wspólnoty Europejskiej. Min.Środ. musi porozumieć się z organem administracyjnym tego państwa, gdzie nastąpiło ich pierwotne sprowadzenie do Unii/Wspólnoty. Patrz [art.26](#) RK865/2006.

Zmiana wprowadzona przez RR398/2009 sprecyzowała odniesienie do art.18 ust.3 (postępowanie prawodawcze Komisji pod kontrolą parlamentu i Rady UE).

Czyli, pkt (a) – opinia o braku szkodliwego wpływu eksportu na „unijne” populacje danego gatunku, pkt (c) (ii) – niezarobkowy cel wywozu i uprzednie uzyskanie zezwolenia importowego państwa trzeciego wobec okazów z gatunków Załącznika I CITES (gdyby taki gatunek był objęty zastrzeżeniem państw członkowskich i przez to wpisany do aneksu B, obecnie nie ma takiego przypadku).

Zgodnie z orzeczeniem ETS (sprawa C-154/02):

– pod definicję „obrobionych okazów” podpadają też okazy wypchanych zwierząt.

(ii) martwych okazów oraz ich części i produktów pochodnych, dla których wnioskodawca dostarcza udokumentowany dowód, że były one pozyskane zgodnie z prawem zanim przepisy niniejszego Rozporządzenia lub Rozporządzenia (EWG) Nr 3626/82 albo Konwencji, stały się stosowalne do nich.

7. (a) Właściwy organ naukowy w każdym Państwie Członkowskim będzie nadzorował wydawanie zezwoleń eksportowych przez to Państwo Członkowskie dla okazów z gatunków zaszerogowanych w aneksie B oraz faktyczne eksporty takich okazów. Kiedykolwiek taki organ naukowy ustala, że eksport okazów z któregośkolwiek takiego gatunku powinien być ograniczony w celu utrzymania tego gatunku w całym jego zasięgu na poziomie zgodnym z jego rolą w ekosystemach, w których on występuje, i znacznie powyżej poziomu, przy którym gatunek ten mógłby kwalifikować się do ujęcia w aneksie A w zgodzie z artykułem 3 ustęp 1 punkt (a) lub punkt (b) podpunkt (i), organ naukowy doradzi właściwemu organowi administracyjnemu, na piśmie, odpowiednie środki, które mają być przedsięwzięte, aby ograniczyć wydawanie zezwoleń eksportowych dla okazów z tego gatunku.

(b) Kiedykolwiek organowi administracyjnemu są doradzane środki, o których mowa w punkcie (a), poinformuje on i wyśle komentarze do Komisji która, jeżeli to stosowne, zaleci ograniczenia w eksportach gatunku, którego to dotyczy, w zgodzie z trybem postępowania prawodawczego, o którym mowa w artykule 18 ustęp 2.

– chodzi tu o fakt pierwszego nabycia okazu, nie o obecnego właściciela.

Uwaga, 50 lat liczy się wstecz od daty wejścia w życie tego Rozporządzenia (1997 rok).

Dowodem tym jest świadectwo „pochodzenia okazu” (do użytku wyłącznie na terytorium UE) opisane w [art.47](#) RK865/2006 i używane także do innych celów.

Oznacza to, że PROP nie rozpatruje z osobna każdego wniosku o zezwolenia na wywóz poza Unię okazji z aneksu B (i tak samo traktowane wyhodowane w niewoli lub sztucznie rozmnożone okazy aneksu A), tylko robi listę gatunków „niedopuszczalnych” i co jakiś czas ją uaktualnia. Ale to jeszcze nie oznacza, że Min.Środ. może odmówić wydania zezw. na wywóz – patrz niżej:

To Komisja Europejska a nie Min.Środ. może zakazać wywozu określonego gatunku. Min.Środ. ma tylko przekazać opinię PROP do Komisji UE.

Zmiana wprowadzona przez RR398/2009 sprecyzowała odniesienie do art. 18 ust.2 (zwykle postępowanie prawodawcze Komisji bez kontroli parlamentu i Rady UE).

Artykuł 6

Odrzucenie wniosków o zezwolenia i świadectwa, o których mowa w artykułach 4, 5 i 10

1. Kiedy Państwo Członkowskie odrzuca wniosek o zezwolenie lub świadectwo, w przypadku mającym znaczenie z uwagi na przedmioty niniejszego Rozporządzenia, będzie ono niezwłocznie informować Komisję o tym odrzuceniu i o przyczynach odrzucenia.

2. Komisja będzie udzielać informacji, otrzymanych w zgodzie z ustępem 1, innym Państwom Członkowskim w celu zapewnienia jednakowego stosowania niniejszego Rozporządzenia.

3. Kiedy jest składany wniosek o zezwolenie lub świadectwo dotyczące okazów, dla których taki wniosek został uprzednio odrzucony, wnioskodawca musi poinformować właściwy organ, do którego dany wniosek jest przedkładany, o uprzednim odrzuceniu.

4. (a) Państwa Członkowskie będą uznawały odrzucenie wniosku przez właściwe organy innych Państw Członkowskich tam, gdzie takie odrzucenie jest oparte na przepisach niniejszego Rozporządzenia

(b) Jednakże, konieczność ta nie ma zastosowania tam, gdzie okoliczności znacząco zmieniły się, lub gdzie nowy dowód na poparcie wniosku stał się dostępny. W takich przypadkach, jeżeli organ administracyjny wydaje zezwolenie lub świadectwo

To w razie gdyby Min.Środ. nie wydał wnioskowanego zezwolenia:

W przypadku decyzji odmowy wydania wnioskowanego zezwolenia lub świadectwa uzasadnionej którymś z przepisów tego Rozporządzenia, Min.Środ. musi powiadomić o tym Komisję Europejską...

... która powiadomi organy administracyjne innych państw członkowskich UE.

Zgodnie z art.16 ust.1 pkt (m) tego Rozporządzenia, ukrycie faktu uprzedniego odrzucenia wniosku powinno być karane, zobacz jednak nasze komentarze do [art.128](#) Ustawy_OP.

Jeżeli Min.Środ. uzasadnia odmowę wydania zezwolenia lub świadectwa innymi okolicznościami niż podane w tym Rozporządzeniu, to nie ma przeszkód, aby takie zezwolenie lub świadectwo uzyskać w innym państwie UE !

A nawet jeśli odmowa była oparta na przepisach tego Rozporządzenia, to i tak istnieje możliwość uzyskania zezwolenia lub świadectwa w innym państwie członkowskim, po wykazaniu „znaczącej zmiany

dectwo, poinformuje on o tym Komisję, podając przyczyny wydawania.

okoliczność” lub nowych dowodów popierających wniosek.

Artykuł 7

Odstępstwa

1. Okazy urodzone i hodowane w niewoli albo sztucznie rozmnożone

Definicje zapisano w [art.54 i 56](#) RK865/2006.

(a) Z wyjątkiem tego, gdzie ma zastosowanie artykuł 8, okazy z gatunków zaszeregowanych w aneksie A, które zostały urodzone i wyhodowane w niewoli albo sztucznie rozmnożone będą traktowane w zgodzie z przepisami mającymi zastosowanie dla gatunków wymienionych w aneksie B.

Okazy z gatunków aneksu A *urodzone w niewoli* lub *sztucznie rozmnożone* (source codes C, A, D) traktuje się jak okazy aneksu B. Nie dotyczy to jednak tych spraw, który regulują przepisy art.8 – np. handlu nimi. Okazy takie można zatem zaimportować tak jak gatunki z aneksu B, ale żeby je dalej sprzedawać lub w inny sposób wykorzystywać zarobkowo – trzeba „zamienić” żółtą kopię wykorzystanego zezwolenia importowego na wewnętrzne świadectwo „pochodzenia okazu” zgodnie z art.8 ust.3 pkt (d).

(b) W przypadku sztucznie rozmnożonych roślin, można odstąpić od przepisów artykułów 4 i 5, pod szczególnymi warunkami ustalonymi przez Komisję, dotyczącymi:

(i) użycia świadectw fitosanitarnych;

Patrz [art.17](#) RK865/2006 oraz Rezolucja Konf.12.3 (Rew.KS15).

(ii) obrotu przez zarejestrowanych zarobkujących handlarzy oraz przez instytucje naukowe, o których mowa w ustępie 4 niniejszego artykułu; oraz

Zarejestrowane szkółki – patrz [art.29](#) RK865/2006.

Obrót martwymi okazami przez zarejestrowane osoby fizyczne i inne podmioty – patrz [art.19](#) RK865/2006.

Instytucje naukowe – patrz [art.52](#) RK865/2006.

(iii) obrotu mieszającami.

Obrót międzynarodowy mieszającami gatunków roślinnych – patrz [art.17](#) RK865/2006 oraz [uwaga nr 10](#) do interpretacji aneksów A, B, C i D do RR338/97.

(c) Kryteria do ustalania czy okaz został urodzony i hodowany w niewoli lub sztucznie rozmnożony oraz, czy do celów zarobkowych, jak również szczególne warunki, o których mowa w punkcie (b), będą uszczegółowione przez Komisję. Środki te, przeznaczone do zmiany tych elementów niniejszego Rozporządzenia, które nie są zasadnicze, poprzez jego uzupełnienie, będą przyjmowane w zgodzie z trybem postępowania prawodawczego pod kontrolą, o którym mowa w artykule 18 ustęp 3.

Patrz [art.54-56](#) RK865/2006.

Zmiana wprowadzona przez RR398/2009 sprecyzowała odniesienie do art.18 ust.3 (postępowanie prawodawcze Komisji pod kontrolą parlamentu i Rady UE).

2. Tranzyt

(a) W drodze odstępstwa od artykułu 4, tam gdzie okaz znajduje się w transycie poprzez Wspólnotę, sprawdzenia i okazanie w granicznym urzędzie celnym w miejscu wprowadzania nakazanych zezwoleń, świadectw i zgłoszeń, nie będą wymagane.

Czyli, gdy okaz przejeżdża z jednego państwa trzeciego do drugiego państwa trzeciego poprzez terytorium UE.

(b) W przypadku gatunków zaszeregowanych w aneksach w zgodzie z artykułem 3 ustęp 1 oraz z artykułem 3 ustęp 2 punkty (a) i (b), odstępstwo o którym mowa w punkcie (a) będzie miało zastosowanie wyłącznie tam, gdzie ważny dokument eksportowy lub reeksportowy przewidziany Konwencją, dotyczący okazów, który im towarzyszy i wyszczególniający przeznaczenie tych okazów, został wydany przez właściwe organy eksportującego lub reeksportującego kraju trzeciego.

Niezbýt zřęcznie zredagowany przepis, bo art.3 ust.1 powoduje wpisanie do aneksu A także gatunków nie-CITESowych, które nie będą mieć „dokumentu przewidzianego Konwencją”. Sprawy tranzytu okazów CITES reguluje Rezolucja Konf.9.7(Rew.KS15) oraz [art.16](#) RK865/2006.

(c) Jeżeli dokument, o którym mowa w punkcie (b) nie został wydany przed eksportem lub reeksportem, okaz ten musi być zatrzymany i może, tam gdzie to stosowne, ulec przypadkowi, chyba że dokument ten jest przedłożony retrospektywnie,

Retrospektywne wydawanie dokumentów CITES – patrz [art.15](#) RK865/2006.

Kwestię tę omawia Rezolucja Konf.12.3(Rew.KS15).

zgodnie z warunkami uszczegółowionymi przez Komisję Środki te, przeznaczone do zmiany tych elementów niniejszego Rozporządzenia, które nie są zasadnicze, poprzez jego uzupełnienie, będą przyjmowane w zgodzie z trybem postępowania prawodawczego pod kontrolą, o którym mowa w artykule 18 ustęp 3.

3. Rzeczy osobiste i składniki gospodarstwa domowego

W drodze odstępstwa od artykułów 4 i 5, przepisy w nich [zawarte] nie będą miały zastosowania do martwych okazów, części i produktów pochodnych z gatunków zaszerogowanych w aneksach A do D, które są rzeczami osobistymi lub składnikami gospodarstwa domowego będącymi wprowadzanymi do Wspólnoty, albo eksportowanymi lub reeksportowanymi z niej, zgodnie z przepisami, które będą uszczegółowione przez Komisję. Środki te, przeznaczone do zmiany tych elementów niniejszego Rozporządzenia, które nie są zasadnicze, poprzez jego uzupełnienie, będą przyjmowane w zgodzie z trybem postępowania prawodawczego pod kontrolą, o którym mowa w artykule 18 ustęp 3.

4. Instytucje naukowe

Dokumenty, o których mowa w artykułach 4, 5, 8 oraz 9 nie będą wymagane w przypadku niezarobkowych pożyczek, darowizn i wymian pomiędzy naukowcami i instytucjami naukowymi, zarejestrowanymi przez organy administracyjne państw, w których są oni (one) umiejscowieni (wione), okazów zielnikowych i innych utrwalonych, wysuszonych lub zatopionych okazów muzealnych oraz żywego materiału roślinnego, noszących etykietę, której wzorec został ustalony w zgodzie z trybem postępowania prawodawczego, o którym mowa w artykule 18 ustęp 2, albo podobną etykietę wydaną lub zatwierdzoną przez organ administracyjny kraju trzeciego.

Zmiana wprowadzona przez RR398/2009 sprecyzowała odniesienie do art.18 ust.3 (postępowanie prawodawcze Komisji pod kontrolą parlamentu i Rady UE).

Patrz art.[57](#) i [58](#) RK865/2006.

Sprawę rzeczy osobistych i składników gospodarstwa domowego (*personal and household effects*) reguluje Rezolucja Konf.13.7(Rew.KS14).

Zmiana wprowadzona przez RR398/2009 sprecyzowała odniesienie do art.18 ust.3 (postępowanie prawodawcze Komisji pod kontrolą parlamentu i Rady UE).

Dot. preparatów do badań naukowych, najpierw trzeba uzyskać rejestrację placówki naukowej w Min.Środ., potem zatwierdzenie przez Sekretariat CITES w Genewie. Patrz [art.52](#) RK865/2006. którego [aneks VI](#) zawiera wzór etykiety do oznaczania okazów, zastępującej unijne zezwolenia i świadectwa. Zobacz także nasze komentarze do [art.63](#) Ustawy_OP.

Kwestie te omawia Rezolucja Konf.11.15(Rew.KS12).

Zmiana wprowadzona przez RR398/2009 sprecyzowała odniesienie do art.18 ust.2 (zwykłe postępowanie prawodawcze Komisji bez kontroli parlamentu i Rady UE).

Artykuł 8

Przepisy dotyczące kontroli działań gospodarczych

1. Nabywanie, oferowanie do nabycia, pozyskanie w celach zarobkowych, wystawianie [na widok] publiczny w celach zarobkowych, użycie dla zarobkowego zysku oraz sprzedaż, przetrzymywanie [w celu] sprzedaży, oferowanie do sprzedaży lub przewożenie [w celu] sprzedaży okazów z gatunków zaszerogowanych w aneksie A będzie zabronione.

2. Państwa Członkowskie mogą zabronić przetrzymywania okazów, w szczególności żywych zwierząt, z gatunków zaszerogowanych w aneksie A.

3. W zgodzie z wymogami innych przepisów Wspólnotowych o zachowaniu dziko żyjących zwierząt i roślin, zwolnienie od zakazów, o których mowa w ustępie 1, może być przyznawane poprzez wydawanie świadectwa na tę okoliczność przez organ administracyjny Państwa Członkowskiego, w którym okazy te są umiejscowione, na zasadzie przypadku po przypadku [każdy

Sprzedawać i kupować okazów z gatunków aneksu A nie wolno, chyba że zgodnie z ust.3 poniżej ...

(ale samo przetrzymywanie, czy hodowla bez zarobkowego wykorzystania NIE SĄ ZABRONIONE, nie jest jednak jasne, czy bezpłatne obdarowanie kogoś okazem jest zabronione, ale raczej nie, bo w takim przypadku nie ma działania o charakterze zarobkowym)

Mogą, pod warunkiem że ETS nie orzeknie naruszenia art.28-30 Traktatu o ustanowieniu Wspólnoty Europejskiej. Ustawa_OP nie zabroniła przetrzymywania, bo obowiązek zgłoszenia do rejestru nie jest równoznaczny z zakazem przetrzymywania, a zakazy związane z ochroną gatunkową mają zastosowanie wyłącznie do DZIKO WYSTĘPUJĄCYCH ZWIERZĄT, a więc do okazów dziko żyjących a nie do hodowanych w niewoli, w środowisku kontrolowanym.

... zakazy z ust.1 nie obowiązują, jeżeli wydane zostanie świadectwo „pochodzenia okazu” – patrz [art.48](#), [60](#) i [63](#) RK865/2006. Takie świadectwo MUSI być wydane, jeżeli jest spełniony któryś z poniższych warunków (ale z powodu błędów popełnionych przy pisaniu Ustawy_OP, obecnie żaden organ w Polsce

przypadek z osobna], tam gdzie okazy te:

(a) były pozyskane w, albo były wprowadzone do Wspólnoty zanim przepisy dotyczące gatunków zaszeregowanych w Załączniku I do Konwencji, albo w aneksie C1 do Rozporządzenia (EWG) Nr 3626/82, albo w aneksie A, stały się stosowalne do tych okazów; lub

(b) są obrobionymi okazami, które były uzyskane przeszło 50 lat wcześniej; lub

(c) były wprowadzone do Wspólnoty zgodnie z przepisami niniejszego Rozporządzenia i mają być użyte w celach, które nie są szkodliwe dla przetrwania gatunków, których to dotyczy; lub

(d) są urodzonymi i hodowanymi w niewoli okazami z gatunku zwierzęcego albo sztucznie rozmnożonymi okazami z gatunku roślinnego, albo są częściami lub produktami pochodnymi z takich okazów; lub

(e) są wymagane, w wyjątkowych okolicznościach, dla rozwoju nauki lub dla niezbędnych celów biomedycznych stosownie do Dyrektywy Rady Nr 86/609/EWG z dnia 24 listopada 1986 r. w sprawie zbliżania praw, regulacji i postanowień administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do ochrony zwierząt używanych do doświadczalnych i innych celów naukowych⁽⁶⁾, tam gdzie rozpatrywany gatunek okazuje się być jedynym odpowiednim do tych celów i gdzie nie ma okazów, z tego gatunku, które zostały urodzone i wyhodowane w niewoli; lub

(f) są przewidziane do celów hodowania lub rozmnażania, z których będą płynąć korzyści dla zachowania gatunków, których to dotyczy; lub

(g) są przewidziane do badań lub nauczania, skierowanych na utrzymanie lub [działania na rzecz] zachowania tych gatunków; albo

(h) pochodzą z Państwa Członkowskiego i były wzięte z natury w zgodzie z [pozostającymi] w mocy przepisami tego Państwa Członkowskiego.

4. Ogólne odstępstwa od zakazów, o których mowa w ustępie 1, oparte na warunkach, o których mowa w ustępie 3, jak również ogólne odstępstwa w odniesieniu do gatunków

nie jest uprawniony do wydawania tych świadectw).

Oznacza to, że wszystkie okazy lub sprowadzone do Polski lub tutaj nabyte przed 1 maja 2004 r. (bo dopiero od tej daty obowiązują u nas, teoretycznie, przepisy UE) mogą otrzymać unijne świadectwo „pochodzenia okazu”.

Uwaga, możliwa jest i taka interpretacja, że w przypadku okazów sprowadzonych do Polski i nabytych w naszym kraju przed dniem 1 maja 2004 r. z któregoś z ówczesnych państw Wspólnoty, liczy się data pierwotnego sprowadzenia takich okazów do Wspólnoty. Ale skoro trafiły do Polski, to zapewne były już dopuszczone do sprzedaży na terytorium UE, więc automatycznie należy im wydać świadectwo.

Rozwiązanie podobne jak dla okazów „przedkonwencyjnych” – patrz Rezolucja Konf.13.6.

Zgodnie z [orzeczeniem ETS](#) (sprawa C-154/02):

– pod definicję „obrobionych okazów” podpadają też okazy wypchanych zwierząt.

– chodzi tu o fakt pierwszego nabycia okazu, nie o obecnego właściciela.

Uwaga, 50 lat liczy się wstecz od daty wejścia w życie tego Rozporządzenia (1997 rok).

Czyli, gdy były sprowadzone na podstawie unijnego zezwolenia importowego (chyba, że były innym przepisem zwolnione z obowiązku posiadania takiego zezwolenia, np. jako rzeczy osobiste).

Kody źródła okazu (source codes) D, A, C.

Chodzi tu, ogólnie rzecz biorąc, o typowe okazy laboratoryjne wykorzystywane m.in. przez instytucje naukowe, w przemyśle lub lecznictwie.

Powinny to być zatem hodowle nastawione na wypuszczanie odchowanych okazów do natury lub na ZASPOKAJANIE POPYTU na okazy dotychczas pozyskiwane z natury.

Wykorzystanie takich okazów musi być ściśle związane z działalnością na rzecz zachowania DANEGO gatunku.

Kody źródła okazu (source codes) W, R, F.

Ogólne odstępstwa od zakazu zarobkowego wykorzystywania okazów z gatunków aneksu A – patrz [art. 62](#) RK865/2006.

⁽⁶⁾ Dz.Urz. Nr L 358, z dn. 18.12.1986 r., str. 1.

zaszeregowanych w aneksie A w zgodzie z artykułem 3 ustęp 1 punkt (b) podpunkt (ii), mogą być określone przez Komisję, w zgodzie z trybem postępowania ustalonym w artykule 18. Wszelkie takie odstępstwa muszą pozostawać w zgodzie z wymaganiami innych aktów prawnych Wspólnoty o zachowaniu dziko żyjących zwierząt i roślin. Środki te, przeznaczone do zmiany tych elementów niniejszego Rozporządzenia, które nie są zasadnicze, poprzez jego uzupełnienie, będą przyjmowane w zgodzie z trybem postępowania prawodawczego pod kontrolą, o którym mowa w artykule 18 ustęp 3.

5. Zakazy, o których mowa w ustępie 1, będą również miały zastosowanie do okazów z gatunków zaszeregowanych w aneksie B, z wyjątkiem tam, gdzie może być dowiedzione, w przekonaniu właściwego organu Państwa Członkowskiego, którego to dotyczy, że takie okazy były pozyskane, a jeżeli pochodzą one spoza Wspólnoty, były wprowadzone do niej, w zgodzie z [pozostającymi] w mocy przepisami o zachowaniu dziko żyjących zwierząt i roślin.

6. Właściwe organy Państw Członkowskich będą mieć wolną rękę w sprzedaży każdego okazu z gatunku zaszeregowanego w aneksach B do D, wobec którego orzekły [jego] przepadek na mocy niniejszego Rozporządzenia, z zastrzeżeniem, że nie jest on w ten sposób zwracany bezpośrednio do osoby lub jednostki od której orzeczono [jego] przepadek lub która była współdziałającą w tym przestępstwie. Okazy takie mogą być traktowane, do wszystkich celów, tak jak gdyby zostały one pozyskane zgodnie z prawem.

Gatunki, o których mowa w art.3 ust.1 (b) (ii) to gatunki i podgatunki blisko spokrewnione i podobne do gatunków zagrożonych wyginięciem wpisanych do aneksu A i z tego powodu również tam umieszczone (choć same wcale zagrożone wyginięciem nie są!).

Zmiana wprowadzona przez RR398/2009 sprecyzowała odniesienie do art.18 ust.3 (postępowanie prawodawcze Komisji pod kontrolą parlamentu i Rady UE).

To jest przepis w zasadzie niestosowany, a raczej różnie stosowany w różnych państwach UE.

Zgodnie z orzeczeniem interpretacyjnym Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości w wydanym w sprawie nr C-344/08 (na wniosek jednego z polskich sądów) dla udowodnienia, że określone okazy z aneksu B spełniają ten warunek, dopuścić należy WSZELKIE środki dowodowe, na jakie pozwala prawo procesowe danego państwa członkowskiego UE. A więc nie muszą to wcale być „urzędowe dokumenty” – polski Kodeks postępowania karnego dopuszcza także dowody „z wyjaśnień oskarżonego”, „z zeznań świadków” i in.

To nie jest zapewnione w Ustawie_OP, patrz nasz komentarz do [art.130](#) (!)

Rozporządzenia nie mówi jednak, co robić z okazami aneksu A, wobec których orzeczono przepadek. Należy zatem posiłkować się Rezolucjami Konf.10.7 (Rew.KS15) oraz Konf.9.10(Rew.KS15).

Artykuł 9

Przemieszczanie żywych okazów

1. Wszelkie przemieszczanie w obrębie Wspólnoty żywego okazu z gatunku zaszeregowanego w aneksie A z [miejsca] położenia wskazanego w zezwoleniu importowym lub w jakimkolwiek świadectwie wydanym zgodnie z niniejszym Rozporządzeniem będzie wymagało uprzedniego zatwierdzenia od organu administracyjnego tego Państwa Członkowskiego, w którym okaz ten jest umiejscowiony. W innych przypadkach przemieszczania, osoba odpowiedzialna za przemieszczanie danego okazu musi być w stanie, tam gdzie to stosowne, dostarczyć dowód zgodnego z prawem pochodzenia tego okazu.

Uwaga: „w obrębie Wspólnoty” tzn. nie tylko na trasie Wrocław – Berlin, ale także Warszawa – Łódź, a nawet ze sklepu do domu klienta!

Ten przepis dotyczy tylko ŻYWYCH OKAZÓW (a więc i zwierząt i roślin) z gatunków aneksu A. Min.Środ. zatwierdza ich miejsce pobytu na terytorium Rzeczypospolitej przy wydawaniu zezwolenia importowego i wszelkie zmiany, chyba że wydane zostanie wewnętrzne świadectwo „pochodzenia okazu” (patrz [art.49](#) RK865/2006 i [aneks V](#) do niego), pozwalające na nieograniczone przemieszczanie po terenie Unii okazu z tym świadectwem (ale z powodu błędów popełnionych przy pisaniu Ustawy_OP, obecnie żaden organ w Polsce nie jest uprawniony do wydawania tych świadectw), albo że na zezwoleniu importowym nie wskazano miejsca przetrzymywania takich okazów.

Naszym zdaniem, żeby pozostać w zgodzie z tym przepisem, każdy oferowany do sprzedaży żywy okaz z aneksu A powinien mieć swoje indywidualne „świadectwo pochodzenia” zezwalające na obrót i na przewożenie po całym terytorium Unii, i to świadectwo przechodziłoby na nabywcę okazu. Przy sprzedaży większych partii okazów, także do innego państwa członkowskiego UE – świadectwo takie mogłoby obejmować wszystkie okazy sprzedawane razem.

2. Zatwierdzenie takie będzie:

(a) przyznawane wyłącznie wtedy, kiedy właściwy organ naukowy takiego Państwa Członkowskiego albo, tam gdzie zachodzi przemieszczenie do innego Państwa Członkowskiego, właściwy organ naukowy tego drugiego, jest przekonany, że przewidziane pomieszczenie dla żywego okazu w miejscu przeznaczenia jest odpowiednio wyposażone dla [jego] zachowania i należytej nad nim opieki;

(b) potwierdzane przez wydawanie świadectwa; oraz

(c) tam, gdzie to stosowne, niezwłocznie podane do wiadomości organu administracyjnemu Państwa Członkowskiego, w którym okaz ten ma być umiejscowiony.

3. Jednakże, żadne takie zatwierdzenia nie będzie wymagane, jeżeli żywe zwierzę musi być przemieszczone w celu pilnej kuracji weterynaryjnej i jest zwracane bezpośrednio do swojego zatwierdzonego [miejsca] położenia.

4. Tam, gdzie żywy okaz z gatunku zaszeregowanego w aneksie B jest przemieszczany w obrębie Wspólnoty, posiadacz tego okazu może wyzbyć się go wyłącznie po zapewnieniu, że przewidywany odbiorca jest dostatecznie poinformowany o pomieszczeniu, wyposażeniu i postępowaniach wymaganych dla zapewnienia, że okaz ten będzie otoczony należyłą opieką.

5. Kiedy jakiegokolwiek żywe okazy są przewożone do, z lub w obrębie Wspólnoty lub są utrzymywane podczas jakiegokolwiek okresu tranzytu lub przeladunku, będą one przygotowywane, przemieszczane i otoczone opieką taki sposób, aby ograniczyć do minimum ryzyko zranienia, uszczerbku na zdrowiu lub okrutnego traktowania oraz, w przypadku zwierząt, w zgodności z przepisami Wspólnotowymi w sprawie ochrony zwierząt podczas przewozu.

6. Komisja może ustanowić ograniczenia w przetrzymywaniu lub przemieszczaniu żywych okazów z takich gatunków, w odniesieniu do których ograniczenia we wprowadzaniu do Wspólnoty zostały ustanowione w zgodzie z artykułem 4 ustęp 6. Środki te, przeznaczone do zmiany tych elementów niniejszego Rozporządzenia, które nie są zasadnicze, poprzez jego uzupełnienie, będą przyjmowane w zgodzie z trybem postępowania prawodawczego pod kontrolą, o którym mowa w artykule 18 ustęp 3.

Zgodnie z logiką i zdrowym rozsądkiem kryteria oceny nowego miejsca przetrzymywania powinny być takie same, jak przy rozpatrywaniu wniosku o zezwolenie importowe.

Chodzi tu o świadectwo „pochodzenia okazu” (do użytku wyłącznie na terytorium UE) opisane w [art.49 RK865/2006](#) i używane także do innych celów.

W takiej sytuacji najprościej byłoby, aby Min.Środ. przekazywał telefaksem lub, po zeskanowaniu, pocztą elektroniczną obraz wydanego świadectwa do właściwego organu administracyjnego drugiego państwa członkowskiego UE.

Bardzo rozsądny przepis, w razie pilnej potrzeby udzielenia pomocy weterynaryjnej nie ma czasu na biurokrację.

Czyli, żywe okazy z gatunków aneksu B, można sprzedawać tylko razem z „instrukcją obsługi”. Dot. to także traktowanych tak samo, jak gatunki aneksu B, urodzonych w niewoli lub sztucznie rozmnożonych okazów (source codes: D, A, C) z gatunków aneksu A, o ile posiadają świadectwo „pochodzenia okazu” lub kopię nr 2 (żółtą) zezwolenia importowego poświadczające ich urodzenie w niewoli lub sztuczne rozmnożenie.

Czyli, trzeba stosować odpowiednie pojemniki transportowe (w przypadku przewozu drogą lotniczą – muszą to być pojemniki transportowe spełniające wymagania *Przepisów IATA nt. żywych zwierząt*, w przypadku przewozu drogą lądową lub morską należy stosować pojemniki transportowe zgodne z *Wytycznymi CITES w sprawie przewożenia i przygotowania do wysyłki żywych, pozyskanych z natury zwierząt i roślin*, zwykle stosuje się właśnie pojemniki zgodne z IATA).

Żadne dodatkowe ograniczenia w przetrzymywaniu lub przemieszczaniu na terytorium UE okazów, których nie wolno sprowadzać do UE ([RK359/2009](#)) nie są obecnie przez Komisję wprowadzone. Tak więc okazy z gatunków wymienionych w załącznikach do [RK359/2009 MOGA BYĆ](#) przedmiotem obrotu w państwach UE.

Zmiana wprowadzona przez RR398/2009 sprecyzowała odniesienie do art.18 ust.3 (postępowanie prawodawcze Komisji pod kontrolą parlamentu i Rady UE).

Artykuł 10

Świadectwa, które mają być wydawane

Otrzymał wniosek, razem ze wszystkimi koniecznymi dokumentami popierającymi, od zainteresowanej osoby i z zastrzeżeniem, że wszystkie warunki mające wpływ na ich wydawanie zostały wypełnione, organ administracyjny Państwa

O tych świadectwach zapomniano w ustawie o ochronie przyrody!

Czytaj: jeżeli przyniesie się wymienione dokumenty, organ administracyjny MUSI wydać „wewnętrzne świadectwo pochodzenia”. W Polsce jest to Ministerstwo Środowiska (Departament Ochrony Przyrody),

Członkowskiego może wydać świadectwo do celów, o których mowa w artykule 5 ustęp 2 punkt (b), w artykule 5 ustęp 3 oraz 4, w artykule 8 ustęp 3 oraz w artykule 9 ustęp 2 punkt (b).

ale jego wyznaczenie jako organu administracyjnego CITES na gruncie przepisów ustawy o ochronie przyrody jest „nieco” wątpliwe. Patrz nasz komentarz do [art.61 ust.1 Ustawy_OP](#).

Chodzi tu o świadectwo „pochodzenia okazu” (do użytku wyłącznie na terytorium UE) opisane w [art.47-49, 60 i 63](#) RK865/2006 (jeden wzór dla wszystkich opisanych poniżej przypadków, zawarty jest w jego [aneksie nr V](#)), które umożliwia:

art.5 ust.2 pkt (b), ust.3 oraz ust.4 – udowodnienie zgodnego z prawem pochodzenia okazów, w celu wydania zezwolenia eksportowego lub świadectwa reeksportu,

art.8 ust.3 – zarobkowy obrót okazami z tych gatunków, wobec których wprowadzono zakaz takiego obrotu,

art.9 ust.2 pkt. (b) – przemieszczanie żywego okazu z aneksu A do innego, niż poprzednio wyznaczone, miejsca przetrzymywania.

Artykuł 11

Ważność oraz szczególne warunki zezwoleń i świadectw

1. Bez uszczerbku dla bardziej surowych środków, które Państwa Członkowskie mogą przyjąć lub utrzymać, zezwolenia i świadectwa wydane przez właściwe organy Państw Członkowskich w zgodzie z niniejszym Rozporządzeniem będą ważne w całej Wspólnocie.

Takie „*bardziej surowe środki*” muszą być jednak zgodne z postanowienia Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i powinny być uzgadniane z Komisją.

2. (a) Jednakże, każde takie zezwolenie lub świadectwo, jak również każde zezwolenie lub świadectwo wydane na jego podstawie, będzie uważane za nieważne, jeżeli właściwy organ lub Komisja, w porozumieniu z właściwym organem, który wydał to zezwolenie lub świadectwo dowiedzie, że było ono wydane na fałszywej przesłance, iż warunki do jego wydania były spełnione

Tutaj jest mowa o unieważnianiu wydanych zezwoleń. UWAGA: RR338/97 normuje tę kwestię nieco INACZEJ niż przepisy polskie! Patrz nasz komentarz do [art.61 ust.8 Ustawy_OP](#).

(b) Okazy umiejscowione na terytorium Państwa Członkowskiego i objęte takimi dokumentami będą zatrzymywane przez właściwe organy tego Państwa Członkowskiego i mogą ulec przepadkowi.

Do zatrzymania i orzeczenia przypadku okazów są właściwe organy tego państwa członkowskiego, na którego terytorium znaleziono okazy objęte takim unieważnionym dokumentem.

3. Każde zezwolenie lub świadectwo wydane w zgodzie z niniejszym Rozporządzeniem może zastrzec warunki i wymagania narzucone przez organ wydający dla zapewnienia stosowania się do jego przepisów. Tam, gdzie istnieje potrzeba, aby takie warunki lub wymagania były włączone do wzoru zezwoleń lub świadectw, Państwa Członkowskie poinformują o tym Komisję.

Wzory – patrz [aneksy](#) RK865/2006. Warunki szczególne ważności „*zezwolenia/świadectwa*” wpisuje się do jego rubryki nr 23, na stałe jest włączony do wzoru warunek przestrzegania przepisów IATA przy przewozie lotniczym żywych okazów. Warunki szczególne świadectwa „*pochodzenia okazu*” (do użytku wyłącznie na terytorium UE) wpisuje się do jego rubryki nr 20. Ustalenie podczas kontroli faktu niezachowania opisanych w zezwoleniu lub świadectwie warunków szczególnych jest równoznaczne z uznaniem danego dokumentu za nieważny.

4. Jakikolwiek zezwolenie importowe wydane na podstawie kopii odpowiadającego mu zezwolenia eksportowego albo świadectwa reeksportu będzie ważne na wprowadzenie okazów do Wspólnoty wyłącznie wtedy, kiedy towarzyszy im oryginał ważnego zezwolenia eksportowego lub świadectwa reeksportu.

Jeżeli do wniosku o wydanie zezwolenia importowego dołączono kopię dokumentów CITES z państwa, z którego okazy miały być sprowadzane, to i tak do wprowadzenia okazów na terytorium Unii potrzebne są ORYGINAŁY tych dokumentów.

5. Komisja ustanowi granice czasowe dla wydawania zezwoleń i świadectw. Środki te, przeznaczone do zmiany tych elementów niniejszego Rozporządzenia, które nie są zasadnicze,

Patrz [art.8 ust.3](#) RK865/2006. Podstawowy termin wydania przez Min.Środ. decyzji w sprawie zezwolenia lub świadectwa to maks. JEDEN miesiąc od dnia złożenia

poprzez jego uzupełnienie, będą przyjmowane w zgodzie z trybem postępowania prawodawczego pod kontrolą, o którym mowa w artyku 18 ustę 3.

kompletnego wniosku. A przedłużenie tego terminu jest dopuszczalne WYŁĄCZNIE wtedy, gdy trwa wymiana korespondencji z państwem SPOZA Unii Europejskiej!

Zmiana wprowadzona przez RR398/2009 sprecyzowała odniesienie do art.18 ust.3 (postępowanie prawodawcze Komisji pod kontrolą parlamentu i Rady UE).

Artykuł 12

Miejsca wprowadzania i eksportu

1. Państwa Członkowskie wyznaczają urzędy celne do prowadzenia sprawdzeń i formalności dla wprowadzania do, oraz eksportu ze Wspólnoty, w celu przydzielenia im zatwierdzonego przeznaczenia celnego lub użycia w rozumieniu Rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2913/92, okazów z gatunków objętych niniejszym Rozporządzeniem oraz określają, które urzędy są specjalnie przeznaczone do zajmowania się żywymi okazami.

W Polsce są to przejścia graniczne wyznaczone do prowadzenia granicznych kontroli weterynaryjnych i [fitosanitarnych](#) (m.in. Warszawa-Okęcie).

2. Wszystkie urzędy wyznaczone w zgodzie z ustępem 1 będą zaopatrzone w wystarczającej ilości i odpowiednio wyszkolony personel. Państwa Członkowskie zapewnią, że jest zabezpieczone pomieszczenie, w zgodzie ze stosownymi przepisami Wspólnotowymi odnośnie przewożenia i pomieszczeń dla żywych zwierząt, oraz że tam gdzie to konieczne odpowiednie kroki są podejmowane wobec żywych roślin.

Szczegóły techniczne zawierają odpowiednie przepisy [o weterynaryjnej kontroli granicznej](#) oraz o [kontroli fitosanitarnej](#) (w ramach przepisów [o ochronie roślin](#)).

3. Wszystkie urzędy wyznaczone w zgodzie z ustępem 1 będą zgłoszone do Komisji, która ogłosi ich wykaz w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Wykaz polskich przejść granicznych z kontrolą weterynaryjną można sprawdzić w Głównym Inspektoracie Weterynarii (www.wetgiw.gov.pl), a wykaz przejść z kontrolą fitosanitarną jest w [rozp.MRiRW](#).

4. W wyjątkowych przypadkach, i w zgodzie z kryteriami określonymi przez Komisję, organ administracyjny może zatwierdzić wprowadzenie do Wspólnoty lub eksport albo reeksport z niej przez urząd celny inny niż ten wyznaczony w zgodzie z ustępem 1. Środki te, przeznaczone do zmiany tych elementów niniejszego Rozporządzenia, które nie są zasadnicze, poprzez jego uzupełnienie, będą przyjmowane w zgodzie z trybem postępowania prawodawczego pod kontrolą, o którym mowa w artyku 18 ustę 3.

Nazwa urzędu celnego powinna być wtedy wpisana w rubryce nr 23 „*zezwozenia/świadectwa*” („Warunki szczególne”).

Zmiana wprowadzona przez RR398/2009 sprecyzowała odniesienie do art.18 ust.3 (postępowanie prawodawcze Komisji pod kontrolą parlamentu i Rady UE).

5. Państwa Członkowskie zapewnią, że w punktach przekraczania granicy społeczeństwo jest informowane o wdrażaniu przepisów niniejszego Rozporządzenia.

Naszym zdaniem plakat to za mało. Powinny być, do wglądu podróżnych, kopie przetłumaczone rozporządzeń UE, aktualne (!) wykazy gatunków wg załączników CITES i aneksów UE, na „przywozach” – czyste [formularze „zgłoszenia importu”](#) dla okazów z gatunków ujętych w aneksach C i D.

Artykuł 13

Organy administracyjne i naukowe oraz inne właściwe organy

1. (a) Każde Państwo Członkowskie wyznaczy organ administracyjny z podstawową odpowiedzialnością za wdrożenie niniejszego Rozporządzenia oraz za łączność z Komisją

W Polsce jest to Ministerstwo Środowiska (Departament Ochrony Przyrody), ale jego wyznaczenie jako organu administracyjnego CITES na gruncie przepisów ustawy o ochronie przyrody jest „nieco” wątpliwe. Patrz nasz komentarz do [art.61 ust.1](#) Ustawy_OP

(b) Każde Państwo Członkowskie może również wyznaczyć inne właściwe organy dla pomocy we wdrażaniu, w którym to przypadku podstawowy organ administracyjny będzie odpowiedzialny za dostarczanie dodatkowym organom całej informacji wymaganej do poprawnego stosowania niniejszego

W Polsce nie ma „*innych organów*”.

Rozporządzenia.

2. Każde Państwo Członkowskie wyznaczy jeden lub więcej organów naukowych ze stosownymi kwalifikacjami, których obowiązki będą rozdzielone od tych jakiegokolwiek wyznaczonego organu administracyjnego.

3. (a) Nie później niż trzy miesiące przed datą zastosowania niniejszego Rozporządzenia, Państwa Członkowskie prześlą nazwy i adresy wyznaczonych organów administracyjnych, innych organów właściwych do wydawania zezwoleń lub świadectw oraz organów naukowych, do Komisji, która ogłosi te informacje w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* w przeciągu miesiąca.

(b) Każdy organ administracyjny, o którym mowa w ustępie 1 punkt (a), będzie, jeżeli tak zażądała Komisja, podawał do jej wiadomości, w przeciągu dwóch miesięcy, nazwiska i przykładowe podpisy ludzi upoważnionych do podpisywania zezwoleń lub świadectw, oraz odciski stempli, suchych pieczęci lub innych środków używanych do uwiarygodnienia zezwoleń lub świadectw.

(c) Państwa Członkowskie będą podawać do wiadomości Komisji wszelkie zmiany w informacjach już dostarczonych, nie później niż dwa miesiące po wdrożeniu takiej zmiany.

W Polsce jest to Państwowa Rada Ochrony Przyrody, ale jej wyznaczenie jako organu naukowego CITES na gruncie przepisów ustawy o ochronie przyrody jest „nieco” wątpliwe. Patrz nasz komentarz do [art.61 Ustawy_OP](#)

Ostatnia, znaleziona przez nas informacja była ogłoszona w *OJ C Nr 72* z dn. 18.03.2008 r. Aktualnych nazw i adresów należy szukać na stronie Sekretariatu CITES w Genewie (www.cites.org).

Trochę dziwi tak długi termin na przekazanie informacji o wzorach podpisów i pieczęci poświadczających ważność dokumentów, które można przesłać faksem lub pocztą elektroniczną.

Jak wyżej, takie informacje można przecież przekazywać niezwłocznie, wystarczy wystawić „wzorcowy” dokument i przesłać go do Komisji.

Artykuł 14

Nadzór nad stosowaniem się oraz śledzenie naruszeń

1. (a) Właściwe organy Państw Członkowskich będą nadzorować stosowanie się do przepisów niniejszego Rozporządzenia

(b) Jeżeli, w jakimkolwiek czasie, właściwe organy mają powód, aby sądzić że postanowienia te są naruszane, będą one podejmowały stosowne kroki, aby zapewnić stosowanie się [do nich] albo, aby wywołać działanie zgodne z prawem.

(c) Państwa Członkowskie będą informować Komisję, a w przypadku gatunków zaszerogowanych w Załącznikach do Konwencji - Sekretariat Konwencji, o wszelkich krokach podejmowanych przez właściwe organy w związku ze znaczącymi naruszeniami niniejszego Rozporządzenia, włączając w to zatrzymanie i orzeczenia przypadku.

2. Komisja będzie przyciągać uwagę właściwych organów Państw Członkowskich na sprawy, których śledztwo uważa ona za konieczne na mocy niniejszego Rozporządzenia. Państwa

Na gruncie prawa polskiego brak wyraźnego wskazania tych „właściwych organów”. Zwyczajowo sprawdzaniem zezwoleń CITES zajmują się służby celne, ale zadania te mogą pełnić również Inspekcja Weterynaryjna (zwłaszcza w zakresie sprawdzenia spełnienia warunków przewozu żywych zwierząt CITES) oraz Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa. Obie te inspekcje są przygotowane merytorycznie do rozpoznawania gatunków nie gorzej niż służby celne, a spełnienie wymogów przepisów [weterynaryjnych](#) lub ochrony roślin ([fitosanitarnych](#)) powinno być warunkiem *sine qua non* wpuszczenia okazu CITES na terytorium Polski. Natomiast za kontrolę obrotu wewnętrznego okazami bierze się policja. Z różnym skutkiem, głównie z powodu fatalnych przepisów [Ustawy_OP](#).

Oczywiście wszelkie „stosowne kroki” muszą mieścić się w ramach obowiązujących w danym państwie przepisów, albo powodować odpowiednią zmianę tych przepisów.

Przepisy RR338/97 tego nie precyzują, ale w przeszło 30 letniej praktyce stosowania konwencji CITES przyjęło się, iż w każdym państwie – stronie konwencji powinien być tylko jeden organ upoważniony do utrzymania bezpośredniej łączności z Sekretariatem CITES. Zwykle jest to organ administracyjny CITES, który oprócz wydawania zezwoleń pełni jeszcze rolę jednostki koordynującej działania innych organów państwowych w zakresie wdrażania konwencji i kontroli przestrzegania jej postanowień.

Jak wyżej, wydaje się najwłaściwszym takie rozwiązanie, gdy łączność z Komisją i Sekretariatem CITES oraz koordynacja działań krajowych należy do

Członkowskie będą informować Komisję, a w przypadku gatunków zaszergowanych w Załącznikach do Konwencji - Sekretariat Konwencji, o wyniku śledztwa, będącego tego następstwem.

3. (a) Zostanie utworzona grupa ds. egzekwowania prawa, składające się z przedstawicieli organów każdego Państwa Członkowskiego, odpowiedzialna za zapewnienie wdrażania przepisów niniejszego Rozporządzenia. Grupie tej będzie przewodniczył przedstawiciel Komisji.

(b) Grupa ds. egzekwowania prawa będzie badać wszelkie zagadnienia techniczne dotyczące egzekwowania niniejszego Rozporządzenia, podniesione przez przewodniczącego, albo z jego własnej inicjatywy, albo na żądanie członków tej grupy lub komitetu.

(c) Komisja będzie przekazywać opinie, wyrażone przez grupę ds. egzekwowania prawa, do komitetu.

kompetencji organu administracyjnego CITES. Pozwala to m.in. uniknąć stosowania przez różne służby i organy państwowe własnych i wzajemnie sprzecznych ze sobą interpretacji przepisów CITES.

Dotychczasowe efekty działania tej „grupy” są, delikatnie mówiąc, niewielkie...

Artykuł 15

Udzielanie informacji

1. Państwa Członkowskie oraz Komisja będą udzielać, jedno drugiemu, informacji niezbędnych do wdrażania niniejszego Rozporządzenia.

Państwa Członkowskie oraz Komisja zapewnią, że niezbędne kroki są podejmowane, aby uczynić społeczeństwo świadomym, oraz informować je o przepisach odnoszących się do wdrażania Konwencji i niniejszego Rozporządzenia oraz o środkach wdrażania tego drugiego.

2. Komisja będzie utrzymywać łączność z Sekretariatem Konwencji tak, aby zapewnić, że Konwencja jest skutecznie wdrażana na całym terytorium, do którego ma zastosowanie niniejsze Rozporządzenie.

3. Komisja będzie bezzwłocznie podawać wszelkie porady Grupy ds. Przeglądu Naukowego do wiadomości organów administracyjnych Państw Członkowskich, których to dotyczy.

4. (a) Organy administracyjne Państw Członkowskich będą udzielać Komisji, przed dniem 15 czerwca każdego roku, wszystkich informacji dotyczących roku poprzedzającego, wymaganych do zredagowania sprawozdań, o których mowa w artykule VIII ustęp 7 punkt (a) Konwencji oraz równoważnych informacji na temat międzynarodowego obrotu wszystkimi okazami z gatunków zaszergowanych w aneksach A, B i C, oraz na temat wprowadzania do Wspólnoty okazów z gatunków zaszergowanych w aneksie D. Informacje, które mają być udzielane oraz forma ich przedstawiania będą uszczegółowione przez Komisję w zgodzie z trybem postępowania prawodawczego, o którym mowa w artykule 18 ustęp 2.

(b) Na podstawie informacji, o których mowa w punkcie (a), Komisja będzie ogłaszała, przed dniem 31 października każdego roku, statystyczne sprawozdanie na temat wprowadzania do, oraz eksportu i reeksportu ze Wspólnoty, okazów z gatunków, do których ma zastosowanie niniejsze Rozporządzenie oraz będzie przysyłać do Sekretariatu Konwencji informacje na temat gatunków, do których ma zastosowanie Konwencja.

(c) Z zastrzeżeniem artykułu 20, organy administracyjne Państw Członkowskich będą, przed dniem 15 czerwca każdego drugiego roku, a po raz pierwszy w roku 1999, udzielały

To jest podstawa prawna wzajemnego przekazywania informacji, ale o tym który organ i jak ma przekazywać te informacje wskazać musi prawo krajowe każdego państwa członkowskiego UE.

W Polsce jak na razie to społeczeństwo samodzielnie się uświadamia dzięki różnym portalom internetowym... i przy okazji uświadamia też niektóre organy władzy...

Do czasu wejścia w życie II poprawki do tekstu konwencji CITES (tzw. poprawka z Gaborone) stronami CITES jednak są poszczególne państwa członkowskie UE z osobna, a nie Unia jako całość.

Chodzi tu o coroczne sprawozdania na temat wydanych i zrealizowanych zezwoleń i świadectw CITES (patrz [art.69](#) RK865/2006). Sprawę tę regulują „Wytyczne” Sekretariatu CITES oraz Rezolucja Konf.11.17(Rew.KS14).

Zmiana wprowadzona przez RR398/2009 sprecyzowała odniesienie do art.18 ust.2 (postępowanie prawodawcze Komisji pod kontrolą parlamentu i Rady UE).

31 października, jest to termin składania Sekretariatowi CITES przez poszczególne państwa-strony konwencji rocznych sprawozdań z międzynarodowego obrotu okazami CITES. W imieniu państw członkowskich UE zbiorcze sprawozdania składa Komisja Europejska.

Chodzi tu o dwuletnie sprawozdania na temat wydanych aktów prawa krajowego dotyczących wdrażania CITES (patrz [art.69 ust.5](#) RK865/2006).

Komisji wszystkich informacji dotyczących dwóch lat poprzedzających, wymaganych do zredagowania sprawozdań, o których mowa w artykule VIII ustęp 7 punkt (b) Konwencji oraz równoważnych informacji na temat przepisów niniejszego Rozporządzenia, które wykraczają poza zakres Konwencji. Informacje, które mają być udzielane oraz forma ich przedstawiania będą uszczegółowione przez Komisję w zgodzie z trybem postępowania prawodawczego, o którym mowa w artykule 18 ustęp 2.

(d) Na podstawie informacji, o których mowa w punkcie (c), Komisja będzie, przed dniem 31 października każdego drugiego roku, a po raz pierwszy w roku 1999, redagowała sprawozdanie na temat wdrożenia i egzekwowania niniejszego Rozporządzenia.

5. Przez wzgląd na przygotowywanie zmian do aneksów, właściwe organy Państw Członkowskich będą przysyłały wszystkie związane z tym informacje do Komisji. Komisja uszczegółowi żądane informacje w zgodzie z trybem postępowania prawodawczego, o którym mowa w artykule 18 ustęp 2.

6. Bez uszczerbku dla Dyrektywy Rady Nr 90/313/EWG z dnia 7 czerwca 1990 r. w sprawie swobody w dostępie do informacji o środowisku ⁽⁷⁾, Komisja będzie przedsięwzięła stosowne środki dla ochrony poufności informacji otrzymywanych przy wdrażaniu niniejszego Rozporządzenia.

Zmiana wprowadzona przez RR398/2009 sprecyzowała odniesienie do art. 18 ust.2 (zwykłe postępowanie prawodawcze Komisji bez kontroli parlamentu i Rady UE).

Zasady i terminy składania Sekretariatowi CITES przez poszczególne państwa-strony konwencji dwuletnich sprawozdań są obecnie określone w Rezolucji Konf.11.17 (Rew.KS14). W imieniu państw członkowskich UE zbiorcze sprawozdania składa Komisja Europejska.

Patrz [art.70](#) RK865/2006.

Zmiana wprowadzona przez RR398/2009 sprecyzowała odniesienie do art. 18 ust.2 (zwykłe postępowanie prawodawcze Komisji bez kontroli parlamentu i Rady UE).

Dyrektywa dyrektywą, a ochrona informacji niejawnych musi być przestrzegana.

Artykuł 16

Sankcje

1. Państwa Członkowskie będą przedsięwzięły stosowne środki, aby zapewnić nakładanie sankcji za, co najmniej, następujące naruszenia niniejszego Rozporządzenia:

(a) wprowadzenie do, albo eksport lub reeksport ze Wspólnoty, okazów bez stosownego zezwolenia lub świadectwa albo z fałszywym, sfalszowanym lub nieważnym zezwoleniem lub świadectwem, albo zmienionym bez zatwierdzenia przez organ wydający;

(b) zaniedbanie spełnienia warunków wyszczególnionych w zezwoleniu lub świadectwie wydanym w zgodzie z niniejszym Rozporządzeniem;

Na gruncie prawa polskiego część kar jest w ustawie o ochronie przyrody (art. [128](#) i [130](#)), inne są w kodeksie karnym (np. fałszowanie dokumentów art.270 i następne) i ustawie o ochronie zwierząt. Tylko, że polskie przepisy swoim brzmieniem nie za bardzo odpowiadają tym z RR338/97, prosimy porównać poniżej i spojrzeć też w nasze komentarze do [Ustawy_OP](#).

Ustawa_OP, art. 128:

Kto:

1) bez dokumentu wymaganego na podstawie przepisów, o których mowa w art. 61 ust. 1, lub wbrew jego warunkom przewozi przez granicę Unii Europejskiej okaz gatunku podlegającego ochronie na podstawie przepisów, o których mowa w art. 61 ust. 1; (...)

- podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Kodeks karny, art. 270:

§ 1. Kto, w celu użycia za autentyczny, podrabia lub przerabia dokument lub takiego dokumentu jako autentycznego używa,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Ustawa_OP, art. 128:

Kto:

1) bez dokumentu wymaganego na podstawie przepisów, o których mowa w art. 61 ust. 1, lub wbrew jego warunkom przewozi przez granicę Unii

⁽⁷⁾ Dz.Urz. Nr 158, z dn. 23.06.1990 r., str. 56.

Europejskiej okaz gatunku podlegającego ochronie na podstawie przepisów, o których mowa w art. 61 ust. 1; (...)
- podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Ponieważ ustawa o ochronie przyrody nie odnosi się do świadectwa „pochodzenia okazu” (które jest używane na obszarze Unii Europejskiej a nie do przekraczania jej granic), w prawie polskim obecnie nie jest karane „zaniedbanie spełnienia warunków wyszczególnionych w [takim] świadectwie”.

(c) składanie fałszywych deklaracji lub świadome dostarczanie fałszywych informacji w celu uzyskania zezwolenia lub świadectwa;

Kodeks karny, art.233:

§ 1. Kto, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznał nieprawdę lub zataja prawdę,

podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

Ale nie w każdej sytuacji można za to skazać, dalsza część art.233 kk brzmi następująco:

§ 2. Warunkiem odpowiedzialności jest, aby przyjmujący zeznanie, działając w zakresie swoich uprawnień, uprzedził zeznającego o odpowiedzialności kamej za fałszywe zeznanie lub odebrał od niego przyrzeczenie.

[a wzór unijnego wniosku o unijne zezwolenia i świadectwa wcale nie zawiera wyraźnego uprzedzenia o odpowiedzialności kamej za fałszywe zeznanie względem faktów opisanych we wniosku]

W kolejnych przepisach art.233 kk czytamy:

§ 3. Nie podlega karze, kto, nie wiedząc o prawie odmowy zeznania lub odpowiedzi na pytania, składa fałszywe zeznanie z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą jemu samemu lub jego najbliższemu.

§ 4. Kto, jako biegły, rzeczoznawca lub tłumacz, przedstawia fałszywą opinię lub tłumaczenie mające służyć za dowód w postępowaniu określonym w § 1, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

§ 5. Sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary, a nawet odstąpić od jej wymierzenia, jeżeli:

- 1) fałszywe zeznanie, opinia lub tłumaczenie dotyczy okoliczności nie mogących mieć wpływu na rozstrzygnięcie sprawy,*
- 2) sprawca dobrowolnie sprostuje fałszywe zeznanie, opinię lub tłumaczenie, zanim nastąpi, chociażby nieprawomocne, rozstrzygnięcie sprawy.*

§ 6. Przepisy § 1-3 oraz 5 stosuje się odpowiednio do osoby, która składa fałszywe oświadczenie, jeżeli przepis ustawy przewiduje możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności kamej.

W świetle cytowanego art.233 kodeksu karnego, skazanie kogoś za umieszczenie fałszywych zeznań we wniosku o wydanie dokumentów CITES może być bardzo problematyczne. Jest jeszcze art.272 kk o wyłudzeniu poświadczenia nieprawdy, ale wymagałoby to udowodnienia, że oskarżony wprowadzał urzędnika Min.Środ. w błąd podstępnie, a nie po prostu oszukał.

(d) używanie fałszywego, sfalszowanego lub nieważnego zezwolenia lub świadectwa, albo zmienionego bez zatwierdzenia, jako podstawy do uzyskania Wspólnotowego zezwolenia lub świadectwa, albo do jakiegokolwiek innego urzędowego celu w związku z niniejszym Rozporządzeniem;

(e) nie poczynienie zgłoszenia importu albo poczynienie fałszywego zgłoszenia importu;

(f) wysyłka żywych okazów nie należycie przygotowanych tak, aby ograniczyć do minimum ryzyko zranienia, uszczerbku na zdrowiu lub okrutnego traktowania;

Kodeks karny, art. 270:

§ 1. Kto, w celu użycia za autentyczny, podrabia lub przerabia dokument lub takiego dokumentu jako autentycznego używa,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Ustawa_OP, art. 128:

Kto:

(...)

2) narusza przepisy prawa Unii Europejskiej dotyczące ochrony gatunków dziko żyjących zwierząt i roślin w zakresie regulacji obrotu nimi poprzez:

a) nieprzedkładanie zgłoszenia importowego,

(...)

- podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Natomiast ukaranie za „poczynienie fałszywego zgłoszenia importu” będzie co najmniej problematyczne, podobnie jak w punkcie (c) powyżej. Wzór unijnego zgłoszenia importu wcale nie zawiera wyraźnego uprzedzenia o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznanie względem faktów opisanych w zgłoszeniu, czego wymaga § 2 art.233 kk.

W prawie polskim pojęcie „okrutnego traktowania zwierząt” zostało zdefiniowane w ustawie o ochronie zwierząt:

Art. 4. *Ilekcóż w ustawie jest mowa o:*

(...)

8) „okrutnym traktowaniu” – rozumie się przez to wymienione w ustawie przypadki znęcania się nad zwierzętami oraz inne postępowanie właściciela bądź innej osoby, prowadzące do skutków porównywalnych ze skutkami znęcania się.

„Przypadki znęcania się nad zwierzętami” wymieniono w art. 6 ust. 2:

2. Przez znęcanie się nad zwierzętami należy rozumieć zadawanie albo świadome dopuszczanie do zadawania bólu lub cierpień, a w szczególności:

(...)

6) transport zwierząt, w tym zwierząt hodowlanych, rzeźnych i przewożonych na targowiska, przenoszenie lub przepędzanie zwierząt w sposób powodujący ich zbędne cierpienie i stres;

(...)

Karę za „znęcanie się nad zwierzętami” przewiduje art. 35:

1. Kto zabija, uśmierca zwierzę albo dokonuje uboju zwierzęcia z naruszeniem przepisów art. 6 ust. 1, art. 33 lub art. 34 ust. 1-4, albo znęca się nad nim w sposób określony w art. 6 ust. 2,
podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

2. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa ze szczególnym okrucieństwem,
podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

3. W razie skazania za przestępstwo określone w ust. 1, sąd może orzec przepadek zwierzęcia, a w razie skazania za przestępstwo określone w ust. 2, sąd orzeka przepadek zwierzęcia
- jeżeli sprawca jest jego właścicielem.

4. W razie skazania za przestępstwo określone w ust. 1 lub 2, sąd może orzec wobec sprawcy zakaz wykonywania określonego zawodu, prowadzenia określonej działalności lub wykonywania czynności wymagających zezwolenia, które są związane z wykorzystywaniem zwierząt lub oddziaływaniem na nie, a także może orzec przepadek narzędzi lub przedmiotów służących do popełnienia przestępstwa oraz przedmiotów pochodzących z przestępstwa.

5. W razie skazania za przestępstwo określone w ust. 1 lub 2, sąd może orzec nawiązkę w wysokości od 25 zł do 2500 zł na cel związany z ochroną zwierząt, wskazany przez sąd.

Odnośnie transportu, w ustawie o ochronie zwierząt napisano także:

Art. 24. Zasady postępowania w zakresie transportu zwierząt kręgowych są określone w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań oraz zmieniającym dyrektywy 64/432/EWG i 93/119/EWG oraz rozporządzenie (WE) nr 1255/97 (Dz.Urz. UE L 3 z 5.01.2005, str. 1), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 1/2005”.

Art. 37b. 1. Kto, będąc przewoźnikiem w rozumieniu art.2 lit. x rozporządzenia nr 1/2005:

(...)

4) nie zapewnia transportowanym zwierzętom warunków, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia nr 1/2005,

(...)

podlega karze aresztu lub grzywny.

2. Kto, będąc:

1) opiekunem w rozumieniu art. 2 lit. k rozporządzenia nr 1/2005, nie wypełnia obowiązków określonych w art. 8 tego rozporządzenia,

2) operatorem punktu gromadzenia zwierząt, nie wypełnia obowiązków określonych w art. 9 rozporządzenia nr 1/2005,

podlega karze aresztu lub grzywny.

(g) używanie okazów z gatunków zaszeregowanych w aneksie A inaczej niż w zgodzie z zatwierdzeniem nadanym w chwili wydawania zezwolenia importowego lub następnie;

Ustawa_OP, art. 128:

Kto:

(...)

2) narusza przepisy prawa Unii Europejskiej dotyczące ochrony gatunków dziko żyjących zwierząt i roślin w zakresie regulacji obrotu nimi poprzez:

(...)

b) używanie okazów określonych gatunków w innym celu niż wskazany w zezwoleniu importowym,

(...)

- podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Z przepisu polskiej ustawy nie wynika jednoznacznie, że chodzi o gatunki aneksu A. Ponadto przepis ten nie

(h) obrót sztucznie rozmnożonymi roślinami wbrew przepisom ustalonym w zgodzie z artykułem 7 ustęp 1 punkt (b);

odnosi się do celu użycia okazu zatwierdzonego PO wydaniu zezwolenia importowego, np. po wymianie takiego zezwolenia na świadectwo „pochodzenia okazu”.

Ustawa_OP, art. 128:

Kto:

(...)

2) narusza przepisy prawa Unii Europejskiej dotyczące ochrony gatunków dziko żyjących zwierząt i roślin w zakresie regulacji obrotu nimi poprzez:

(...)

c) korzystanie w sposób nieuprawniony ze zwolnień od nakazów przy dokonywaniu obrotu sztucznie rozmnożonymi roślinami,

(...)

- podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Niby podobne, a jednak „obrot wbrew przepisom” nie jest tożsamy z „korzystaniem w sposób nieuprawniony ze zwolnień”.

(i) wysyłka okazów do, albo z, albo w tranzycie przez terytorium Wspólnoty bez stosownego zezwolenia lub świadectwa wydanego w zgodzie z niniejszym Rozporządzeniem, a w przypadku eksportu lub reeksportu z kraju trzeciego [będącego] stroną Konwencji - w zgodzie z nią, albo bez przekonującego dowodu istnienia takiego zezwolenia lub świadectwa;

Ustawa_OP, art. 128:

Kto:

1) bez dokumentu wymaganego na podstawie przepisów, o których mowa w art. 61 ust. 1, lub wbrew jego warunkom przewozi przez granicę Unii Europejskiej okaz gatunku podlegającego ochronie na podstawie przepisów, o których mowa w art. 61 ust. 1;

(...)

- podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Podstawowe błędy ustawy_OP: przewożenie przez granice państwa (polskiego) nie w każdym przypadku jest tożsamy z wprowadzaniem do, lub wyprowadzaniem ze Wspólnoty. Ustawa odnosi się wyłącznie do zezwoleń, pominięto sprawę świadectw. Temat tranzytu został w polskiej ustawie pominięty, także w przepisach karnych.

(j) nabycie, oferowanie do nabycia, pozyskanie w celach zarobkowych, użycie dla zarobkowego zysku, wystawianie [na widok] publiczny w celach zarobkowych, sprzedaż, przetrzymywanie [w celu] sprzedaży, oferowanie do sprzedaży lub przewożenie [w celu] sprzedaży okazów, z naruszeniem artykułu 8;

Ustawa_OP, art. 128:

Kto:

(...)

2) narusza przepisy prawa Unii Europejskiej dotyczące ochrony gatunków dziko żyjących zwierząt i roślin w zakresie regulacji obrotu nimi poprzez:

(...)

d) oferowanie zbycia lub nabycia, nabywanie lub pozyskiwanie, używanie lub wystawianie publicznie w celach zarobkowych, zbywanie, przetrzymywanie lub przewożenie w celu zbycia okazów określonych gatunków roślin lub zwierząt,

(...)

- podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Z przepisu polskiej ustawy nie wynika jednoznacznie, o jakie „określone” (gdzie i przez kogo?) gatunki chodzi. Przepis RR338/97 odnosi się do przypadków naruszenia art.8 (użycie w celach zarobkowych takich okazów, które nie otrzymały na to zgody w postaci odpowiedniego świadectwa dopuszczającego je do zarobkowego obrotu, jeśli jest to wymagane wobec danego gatunku) a nie do WSZYSTKICH okazów z wybranych gatunków.

(k) użycie zezwolenia lub świadectwa dla jakiegokolwiek okazu, innego niż ten, dla którego było ono wydane;

Ustawa_OP, art. 128:

Kto:

(...)

2) narusza przepisy prawa Unii Europejskiej dotyczące ochrony gatunków dziko żyjących zwierząt i roślin w zakresie regulacji obrotu nimi poprzez:

(...)

e) używanie zezwolenia albo świadectwa dla okazu innego niż ten, dla którego było ono wydane,

(...)

- podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Jeden z nielicznych przepisów, które przeniesiono do Ustawy_OP we właściwy sposób.

(l) fałszowanie lub przerabianie jakiegokolwiek zezwolenia lub świadectwa wydanego w zgodzie z niniejszym Rozporządzeniem;

Kodeks karny, art. 270:

§ 1. Kto, w celu użycia za autentyczny, podrabia lub przerabia dokument lub takiego dokumentu jako autentycznego używa,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

(m) zaniedbanie ujawnienia odrzucenia wniosku o Wspólnotowe importowe, eksportowe lub reeksportowe zezwolenie albo świadectwo, w zgodzie z artykułem 6 ustęp 3.

Ustawa_OP, art. 128:

Kto:

(...)

2) narusza przepisy prawa Unii Europejskiej dotyczące ochrony gatunków dziko żyjących zwierząt i roślin w zakresie regulacji obrotu nimi poprzez:

(...)

f) składanie wniosku o wydanie zezwolenia importowego, eksportowego, reeksportowego, lub świadectwa bez poinformowania o wcześniejszym odrzuceniu wniosku - podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Tymczasem art.233 Kodeksu karnego za zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy przewiduje karę pozbawienia wolności tylko do lat 3...

2. Środki, o których mowa w ustępie 1, będą stosowne do charakteru i ciężaru danego naruszenia oraz będą obejmować postanowienia odnoszące się do zatrzymania, a tam, gdzie to stosowne, przypadku okazów.

W komentarzu do [art.128](#) Ustawy_OP piszemy nt. „stosowności” przepisów karnych przyjętych w tej ustawie.

3. Tam, gdzie okaz ulega przypadkowi, będzie on powierzony właściwemu organowi Członkowskiego Państwa przypadku, który:

Patrz nasze komentarze do [art. 129 i 130](#) Ustawy_OP, również w tej kwestii przepisy polskiej ustawy nie całkiem odpowiadają wymogom prawa UE.

(a) w następstwie porozumienia się z organem naukowym tego Państwa Członkowskiego, umieści albo w inny sposób rozdysponuje tym okazem na warunkach, które uważa on za stosowne i zgodne z celami i postanowieniami Konwencji oraz niniejszego Rozporządzenia; oraz

Według [art.130 ust.2](#) Ustawy_OP okazy, wobec których sąd orzekł przypadek

„podlegają przekazaniu podmiotom uprawnionym do ich utrzymywania, wyznaczanym decyzją administracyjną przez organy, o których mowa w ust. 1”, czyli

1) ministra właściwego do spraw środowiska – w przypadku gatunków objętych ochroną na podstawie przepisów prawa Unii Europejskiej, o których mowa w art. 61 ust. 1(chodzi właśnie o RR338/97)

2) Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska – w przypadku gatunków obcych;

3) regionalnego dyrektora ochrony środowiska właściwego ze względu na miejsce popełnienia wykroczenia lub przestępstwa – w przypadku gatunków rodzimych.

(b) w przypadku żywego okazu, który został wprowadzony do Wspólnoty, może, po porozumieniu się z państwem eksportu, cofnąć ten okaz do tego państwa na koszt osoby skazanej.

4. Tam, gdzie żywy okaz z gatunku zaszeregowanego w aneksie B lub C przybywa do miejsca wprowadzania do Wspólnoty bez stosownego ważnego zezwolenia lub świadectwa, okaz ten musi być zatrzymany oraz może ulec przypadkowi albo, jeżeli odbiorca odmawia przyznania się do okazu, właściwe organy danego Państwa Członkowskiego odpowiedzialne za to miejsce wprowadzania mogą, jeżeli to stosowne, odmówić przyjęcia wysyłki i zażądać od przewoźnika, aby zwrócił ten okaz do miejsca jego wywozu.

Artykuł 17

Grupa ds. Przeglądu Naukowego

1. Niniejszym ustanawia się Grupę ds. Przeglądu Naukowego, składającą się z przedstawicieli organu lub organów naukowych każdego Państwa Członkowskiego pod przewodnictwem przedstawiciela Komisji.

2. (a) Grupa ds. Przeglądu Naukowego będzie badała wszelkie zagadnienia naukowe dotyczące stosowania niniejszego Rozporządzenia — w szczególności dotyczące artykułu 4 ustęp 1 punkt (a), ustęp 2 punkt (a) oraz ustęp 6 — podniesione przez przewodniczącego, albo z jego własnej inicjatywy, albo na żądanie członków Grupy lub Komitetu.

(b) Komisja będzie przekazywać opinie Grupy ds. Przeglądu Naukowego do Komitetu.

Artykuł 18

Komitet

1. Komisja będzie wspomagana przez Komitet.

2. Tam, gdzie poczynione jest odesłanie do niniejszego artykułu, będą miały zastosowanie artykuły 5 oraz 7 Decyzji 1999/468/WE⁽⁸⁾, mając na względzie postanowienia jej artykułu 8.

Ustawa_OP nie reguluje, co zrobić w przypadku zbiegu okoliczności: gatunek jest ujęty w aneksach do RR338/97, i jednocześnie jest to gatunek „obcy”, albo ujęty w aneksach do RR338/97 i jednocześnie gatunek „rodzimy”? – który z wymienionych organów będzie wtedy decydował o losie okazów?

W art.130 ust.3 Ustawy_OP jest mowa o zwrocie nie tylko roślin lub zwierząt, ale ogólnie „okazów” (więc także produktów pochodnych i rozpoznawalnych części).

O tym przepisie należy przypomnieć, kiedy funkcjonariusze służby celnej „zapropnują” zatrzymanie okazów. A mogą je odesłać z powrotem.

Czyli zagadnienia dotyczące głównie:

art.4 ust.1 pkt (a) – wpływu importu na macierzyste populacje importowanych gatunków z aneksu A, celów importu i ich wpływu na przetrwanie tych gatunków,

ust.2 pkt (a) – wpływu importu na stan zachowania i zasięg macierzystych populacji importowanych gatunków z aneksu B,

ust.6 – wprowadzenia ograniczeń (zawieszenia) importu określonych okazów z niektórych państw trzecich.

Zmieniony w całości przez RR1882/2003, zmieniony w części przez RR398/2009

Zmieniony przez RR1882/2003.

Zmieniony przez RR1882/2003.

Art.5 Decyzji 1999/468/WE ustanawia tryb postępowania prawodawczego Komisji (zwykły), art.7 ustanawia zasady działania komitetów doradczych Komisji, art.8 ustanawia tryb postępowania Parlamentu i Komisji UE, gdy Parlament stwierdzi w rezolucji, że zapisy projektu aktu prawnego Komisji wykraczają poza jej kompetencje.

⁽⁸⁾ Decyzja Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustalająca tryby postępowania dla wykonania wdrożenia pełnomocnictw nadanych Komisji (Dz.Urz. Nr L 184, z dn. 17.7.1999 r., p. 23).

Okres ustalony w artykule 5 ustęp 6 Decyzji 1999/468/WE będzie ustalony na 3 miesiące. Odnośnie zadań Komitetu, o których mowa w ustępach 1 oraz 2 artykułu 19 jeżeli, po upływie okresu trzech miesięcy od dnia zwrócenia się do Rady, Rada nie podjęła czynności, proponowane środki będą przyjęte przez Komisję.

3. Tam, gdzie poczynione jest odesłanie do niniejszego ustępu, będą miały zastosowanie artykuł 5a ustępy 1 do 4 oraz artykuł 7 Decyzji 1999/468/WE, mając na względzie postanowienia jej artykułu 8.

4. Tam, gdzie poczynione jest odesłanie do niniejszego ustępu, stosowany będzie artykuł 5a ustępy 1 do 4 oraz 5 punkt (b) i artykuł 7 Decyzji 1999/468/WE, mając na względzie jej artykuł 8.

Granice czasowe ustanowione w artykule 5a ustęp 3 punkt (c) oraz 4 punkty (b) i (e) Decyzji 1999/468/WE będą ustalone, odpowiednio, na jeden miesiąc, jeden miesiąc oraz dwa miesiące.

Niezbyt szczęśliwie zredagowany przepis, bo w następnym art.19 jest mowa o zadaniach Komisji, a nie Komitetu. Zadaniem Komitetu jest wypracowanie propozycji, które zostają później przedkładane Radzie.

Zmieniony przez RR1882/2003. Następnie zmieniony przez RR398/2009. Art.5a Decyzji 1999/468/WE ustanawia tryb postępowania prawodawczego Komisji pod kontrolą (Parlamentu Europejskiego i Rady), art.7 ustanawia zasady działania komitetów doradczych Komisji, art.8 ustanawia tryb postępowania Parlamentu i Komisji UE, gdy Parlament stwierdzi w rezolucji, że zapisy projektu aktu prawnego Komisji wykraczają poza jej kompetencje.

Dodany przez RR398/2009. Art.5a Decyzji 1999/468/WE ustanawia tryb postępowania prawodawczego Komisji pod kontrolą (Parlamentu Europejskiego i Rady), art.7 ustanawia zasady działania komitetów doradczych Komisji, art.8 ustanawia tryb postępowania Parlamentu i Komisji UE, gdy Parlament stwierdzi w rezolucji, że zapisy projektu aktu prawnego Komisji wykraczają poza jej kompetencje.

Jedyne odesłanie do tego przepisu jest w art.19 ust.5 – zmiana aneksów A, B, C, D. Pomimo ustalenia krótszych terminów (w Decyzji 1999/468/WE są, odpowiednio, 3 2 i 4 miesiące) dla Parlamentu i Rady UE na ustosunkowanie się do projektu zmian aneksów przedkładanego przez Komisję nie zapewnia to, że zmiany aneksów do RR338/97 wejdą w życie równocześnie ze zmianami Załączników konwencji CITES.

Artykuł 19

1. W zgodzie z trybem postępowania prawodawczego, o którym mowa w artykule 18 ustęp 2, Komisja przyjmować będzie środki, o których mowa w artykule 4 ustęp 6, artykule 5 ustęp 7 punkt (b), artykule 7 ustęp 4, artykule 15 ustęp 4 punkty (a) i (c), artykule 15 ustęp 5 oraz artykule 21 ustęp 3.

Zmieniony przez RR398/2009.

Zmiana wprowadzona przez RR398/2009 sprecyzowała odniesienie do art. 18 ust. 2 (zwykle postępowanie prawodawcze Komisji bez kontroli parlamentu i Rady UE).

Art.4 ust.6 – chodzi o listę krajów, z których nie wolno sprowadzać określonych okazów do UE (patrz [RK359/2009](#)).

Art.5 ust.7 pkt (b) – chodzi tu o środki ograniczające wydawanie zezwoleń eksportowych, zalecane przez krajowe organy naukowe państw członkowskich UE. Obecnie żadne z Rozp.Komisji (WE) nie wskazuje takich środków.

Art.7 ust.4 – chodzi tu o możliwość stosowania etykiet zastępujących zezwolenia i świadectwa w obrocie niektórymi typami okazów pomiędzy naukowcami i instytucjami naukowymi (patrz [art.52](#) RK865/2006)

Art.15 ust.4 pkt (a) i (c) – chodzi tu o coroczne sprawozdania na temat wydanych i zrealizowanych zezwoleń i świadectw CITES oraz o dwuletnie sprawozdania na temat wydanych aktów prawa krajowego dotyczących wdrażania CITES (patrz [art.69](#) RK865/2006).

Art.15 ust.5 – chodzi o określenie zakresu informacji przedkładanych przez państwa członkowskie podczas prac nad zmianami [aneksów](#) (list gatunków) do RR338/97 (patrz [art.70](#) RK865/2006).

Komisja określi wygląd dokumentów, o których mowa w artykułach 4, 5, 7 ustęp 4 oraz [artykuł] 10 w zgodzie z trybem postępowania prawodawczego, o którym mowa w artykule 18 ustęp 2

2. Komisja przyjmować będzie środki, o których mowa w artykule 4 ustęp 7, artykule 5 ustęp 5, artykule 7 ustępy 1 punkt (c) i 2 punkt (c) oraz 3, artykule 8 ustęp 4, artykule 9 ustęp 6, artykule 11 ustęp 5 oraz artykule 12 ustęp 4. Środki te, przeznaczone do zmiany tych elementów niniejszego Rozporządzenia, które nie są zasadnicze, poprzez jego uzupełnienie, będą przyjmowane w zgodzie z trybem postępowania prawodawczego pod kontrolą, o którym mowa w artykule 18 ustęp 3.

Art.21 ust.3 – chodziło tu o zweryfikowanie merytoryczne zakwalifikowania gatunków z aneksów z poprzedniego RR(EWG)3626/82 do pierwotnych aneksów RR338/97. *Poprawianie tego przepisu przez RR398/2009 dużego sensu już nie ma, bowiem został on już wykonany w 1997 roku, a obecnie jest zbędny.*

Zmiana wprowadzona przez RR398/2009 sprecyzowała odniesienie do art. 18 ust.2 (zwykłe postępowanie prawodawcze Komisji bez kontroli parlamentu i Rady UE).

Art.4 – chodzi o zezwolenia importowe i zgłoszenia importu, patrz [Załącznik I](#) oraz [II](#) do RK865/2006.

Art.5 – chodzi o zezwolenia eksportowe i świadectwa reeksportu, patrz [Załącznik I](#) do RK865/2006.

Art.7 ust.4 – chodzi o etykiety dla zarejestrowanych naukowców i instytucji naukowych zastępujące zezwolenia i świadectwa, patrz [Załącznik VI](#) do RK865/2006.

Art.10 – chodzi o unijne świadectwa „pochodzenia okazu”, patrz [Załącznik V](#) do RK865/2006.

Wydawanie, nadawanie ważności, używanie dokumentów – patrz [art.7 do 52](#) oraz [art.59 do 63](#) RK865/2006.

Wzory dokumentów – patrz [art.2 do 6](#) oraz [aneksy](#) do RK865/2006 (zezwolenia importowe, eksportowe i świadectwa reeksportu są prawie takie same, jak obowiązujące w Polsce w okresie 1.05.2002 – 30.04.2004 r.)

Zmiana wprowadzona przez RR398/2009 sprecyzowała odniesienie do art.18 ust.3 (postępowanie prawodawcze Komisji pod kontrolą parlamentu i Rady UE).

Art.4 ust.7 – chodzi o to, żeby odprawę celną robić nie na przejściu na granicy Unii, ale w urzędzie celnym w pobliżu miejsca przeznaczenia przesyłki (patrz [art.53](#) RK865/2006).

Art.5 ust.5 – wymiana informacji między organem administracyjnym państwa członkowskiego, do którego złożono wniosek o świadectwo reeksportu, a organem administracyjnym tego państwa, gdzie nastąpiło pierwotne sprowadzenie tych okazów do Wspólnoty (patrz [art.26 ust.3-10](#) RK865/2006).

Art.7 ust.1 pkt (c) – kryteria dla ustalania, czy okaz był urodzony w niewoli lub sztucznie rozmnożony (patrz definicje w [art.54-56](#) RK865/2006).

Art.7 ust.2 pkt (c) – retrospektywne wydawanie dokumentów CITES (patrz [art.15](#) RK865/2006). Kwestię tę omawia Rezolucja Konf.12.3(Rew.KS15).

Art.7 ust.3 – zwolnienia dla rzeczy osobistych i składników gospodarstwa domowego (patrz [art.57 i 58](#) RK865/2006). Sprawę tę reguluje Rezolucja Konf.13.7(Rew.KS14).

Art.8 ust.4 – ogólne odstępstwa od zakazu zarobkowego wykorzystywania okazów aneksu A (patrz [art.62](#) RK865/2006).

Art.9 ust.6 – dodatkowe ograniczenia w przetrzymywaniu lub przemieszczaniu na terytorium UE gatunków, których okazów nie wolno sprowadzać do UE (patrz [RK359/2009](#)). Obecnie żadne z Rozp.Komisji(WE) nie wskazuje takich środków i gatunki wymienione

w [załącznikach](#) do RK359/2009 MOGĄ BYĆ w państwach UE przedmiotem obrotu.

Art.11 ust.5 – ustalenie terminów rozpatrywania wniosków o wydanie zezwolenia lub świadectwa (patrz [art.8 ust.3](#) RK865/2006). Podstawowy termin wydania przez Min.Środ. decyzji w sprawie zezwolenia lub świadectwa to maks. JEDEN miesiąc od dnia złożenia kompletnego wniosku. A przedłużenie tego terminu jest dopuszczalne WYŁĄCZNIE wtedy, gdy trwa wymiana korespondencji z państwem SPOZA Unii Europejskiej!

Art.12 ust.4 – umożliwienie dokonywania odpraw w innych urzędach celnych niż miejsce wwozu okazu na obszar Unii Europejskiej (patrz [art.53](#) RK865/2006).

3. Komisja ustali jednolite warunki i kryteria dla:

a) wydawania, ważności i użycia dokumentów, o których mowa w artykułach 4, 5, 7 ustęp 4 oraz [artykule]10;

Patrz [art.8-19](#) RK865/2006

b) użycia świadectw fitosanitarnych, o których mowa w artykule 7 ustęp 1 punkt (b) podpunkt (i);

Patrz [art.17](#) RK865/2006.

c) ustanawiania trybów postępowania, [tam] gdzie to konieczne, dla znakowania okazów w celu ułatwienia identyfikacji oraz zapewnienia egzekwowania tych przepisów;

Patrz [art.64-68](#) RK865/2006.

Środki te, przeznaczone do zmiany tych elementów niniejszego Rozporządzenia, które nie są zasadnicze, poprzez jego uzupełnienie, będą przyjmowane w zgodzie z trybem postępowania prawodawczego pod kontrolą, o którym mowa w artykule 18 ustęp 3.

Zmiana wprowadzona przez RR398/2009 sprecyzowała odniesienie do art.18 ust.3 (postępowanie prawodawcze Komisji pod kontrolą parlamentu i Rady UE).

4. Komisja przyjmować będzie, [tam] gdzie to konieczne, dodatkowe środki dla wdrożenia rezolucji Konferencji Stron Konwencji, decyzji lub zaleceń Stałego Komitetu Konwencji oraz zaleceń Sekretariatu Konwencji. Środki te, przeznaczone do zmiany tych elementów niniejszego Rozporządzenia, które nie są zasadnicze, poprzez jego uzupełnienie, będą przyjmowane w zgodzie z trybem postępowania prawodawczego pod kontrolą, o którym mowa w artykule 18 ustęp 3.

Niestety, w praktyce przyjmowanie do prawa UE wyników prac kolejnych posiedzeń Konferencji Stron CITES, Stałego Komitetu lub Sekretariatu CITES odbywa się z wielomiesięcznym, a nawet wieloletnim, opóźnieniem powodując niezgodności pomiędzy prawem unijnym a postanowieniami CITES.

Zmiana wprowadzona przez RR398/2009 sprecyzowała odniesienie do art.18 ust.3 (postępowanie prawodawcze Komisji pod kontrolą parlamentu i Rady UE).

5. Komisja będzie zmieniać aneksy A do D, z wyjątkiem przypadku zmian aneksu A, które nie wynikają z decyzji Konferencji Stron Konwencji. Środki te, przeznaczone do zmiany tych elementów niniejszego Rozporządzenia, które nie są zasadnicze, poprzez jego uzupełnienie, będą przyjmowane w zgodzie z trybem postępowania prawodawczego pod kontrolą, o którym mowa w artykule 18 ustęp 4.

Ostatnie zmiany [aneksów](#) do RR338/97 wprowadzono za pomocą RK709/2010.

Zmiana wprowadzona przez RR398/2009 sprecyzowała odniesienie do art.18 ust.4 (postępowanie prawodawcze Komisji pod kontrolą parlamentu i Rady UE).

Jest to jedyne odesłanie do tego przepisu art.18 ust.4. Pomimo ustalenia krótszych terminów (w Decyzji 1999/468/WE są, odpowiednio, 3 2 i 4 miesiące) dla Parlamentu i Rady UE na ustosunkowanie się do projektu zmian aneksów przedkładanego przez Komisję nie zapewnia to, że zmiany aneksów do RR338/97 wejdą w życie równocześnie ze zmianami Załączników konwencji CITES.

Artykuł 20

Przepisy końcowe

Każde Państwo Członkowskie powiadomi Komisję oraz Sekretariat Konwencji o przepisach, które przyjmuje ono specjalnie dla wdrożenia niniejszego Rozporządzenia oraz

W Polsce miały to być przepisy o ochronie przyrody, ale patrz nasz [komentarz do Ustawy OP](#)

o wszystkich instrumentach prawnych użytych i środkach powziętych dla jego wdrożenia i egzekwowania.

Komisja poda te informacje do wiadomości innych Państw Członkowskich.

Artykuł 21

1. Niniejszym uchyla się Rozporządzenie (EWG) Nr 3626/82.

RR(EWG)3626/82 było pierwszym rozporządzeniem wdrażającym postanowienia konwencji CITES jednolicie we wszystkich państwach członkowskich ówczesnej Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej.

2. Dopóki środki przewidziane w ustępie 1 i 2 artykułu 19 nie zostały przyjęte, Państwa Członkowskie mogą utrzymywać lub stosować nadal środki przyjęte w zgodzie z Rozporządzeniem (EWG) Nr 3626/82 oraz Rozporządzeniem Komisji (EWG) Nr 3418/83 z dnia 28 listopada 1983 r. ustalające przepisy dla jednakowego wydawania i używania dokumentów wymaganych do wdrożenia we Wspólnocie Konwencji o Międzynarodowym Obrocie Zagrożonymi Gatunkami Dziko Żyjących Zwierząt i Roślin⁽⁹⁾.

Chodziło tu o okres przejściowy, do czasu wejścia w życie aktu wykonawczego, jakim było RK939/97, w czasie którego można było nadal prowadzić wydawanie zezwoleń i świadectw na dotychczasowych drukach.

3. Na dwa miesiące przed tym, jak niniejsze Rozporządzenie jest wdrażane, Komisja w zgodzie z trybem postępowania prawodawczego, o którym mowa w artykule 18 ustęp 2 i w porozumieniu z Grupą ds. Przeglądu Naukowego:

Zmiana wprowadzona przez RR398/2009 sprecyzowała odniesienie do art.18 ust.2 (zwykle postępowanie prawodawcze Komisji bez kontroli parlamentu i Rady UE).

Poprawienie tego przepisu dużego sensu już nie ma, bowiem został on już wykonany w 1997 roku, a obecnie jest zbędny.

(a) musi sprawdzić, że nie ma żadnego uzasadnienia dla ograniczeń we wprowadzaniu do Wspólnoty gatunków zaszeregowanych w aneksie C1 Rozporządzenia (EWG) Nr 3626/82, które nie są ujęte w aneksie A niniejszego Rozporządzenia;

W punkcie tym oraz następnym chodziło o zweryfikowanie merytoryczne zakwalifikowania gatunków z aneksów z poprzedniego RR(EWG)3626/82 do pierwotnych aneksów RR338/97.

(b) przyjmie Rozporządzenie zmieniające aneks D w reprezentatywny wykaz gatunków spełniających kryteria ustalone w artykule 3 ustęp 4 punkt (a).

Artykuł 22

Niniejsze Rozporządzenie wejdzie w życie w dniu jego ogłoszenia w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

RR338/97 ogłoszono w Dz.Urz. Nr L 61 z dn. 3.03.1997 r.

Będzie ono stosowane od dnia 1 czerwca 1997 r.

Artykuły 12, 13, 14 ustęp 3, 16, 17, 18, 19 oraz 21 ustęp 3 będą miały zastosowanie od daty wejścia w życie niniejszego Rozporządzenia.

Niniejsze Rozporządzenie będzie obowiązywało w swojej rozciągłości i będzie stosowalne bezpośrednio we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 grudnia 1996 roku.

W imieniu Rady

Przewodniczący

B. HOWLIN

[Aneksy do Rozp.Rady \(WE\) Nr 338/97](#)

⁽⁹⁾ Dz.Urz. Nr 344, z dn. 7.12.1983 r., str. 1.